



Rena och Avsluta

LAST GENERATION THEOLOGY
I 14 PUNKTER



AV LARRY KIRKPATRICK

RENA och AVSLUTA

**LAST GENERATION
THEOLOGY
i 14 PUNKTER**

av
Larry Kirkpatrick

Originalalets titel: Cleanse and Close.
Översättning: S. Gundler, 2024.
Bibeltexter är, om inget annat anges, hämtade från
Reformationsbibelns online-version januari 2024.

Översatt och publicerad med tillstånd från
Last Generation for Christ Publications.
www.lastgenerationforchrist.org
info@lastgenerationforchrist.org

Är du redo

- *att samarbeta med den Helige Ande?*
- *att vandra med Jesus genom den sista tiden?*
- *att förkunna det sista budskapet om nåd och sanning som jorden någon sin kommer att höra?*

Innehåll

Del I

Den svagaste av svaga berättar historien om Jesus	5
---	---

Del II

Antropologi	8
1. Född med svagheter och dragning till det onda	8
2. Förlorad på grund av personliga val	16
Meriter	25
3. Gud tar initiativet	26
4. Våra gärningar ger ingen merit	31
Samarbete	39
5. Kristi karaktär reproduceras i oss	40
6. Lydnad är ett villkor för frälsning	49
Inkarnation	56
7. Jesus utgav sig själv och tog vår fallna kropp	56
8. Jesus frestades både utifrån och inifrån	62

Försoning	67
9. Jesus genomför den slutgiltiga försoningen nu	68
10. Rening i himlen kopplad till rening på jorden	75
Fördröjning och påskyndande	81
11. Att fördröja Jesu andra ankomst genom ett halvt evangelium	81
12. Att påskynda Jesu andra ankomst och acceptera skördeprincipen	88
Den stora striden och dags att fatta beslut	97
13. Karaktärsvittne åt den Store Läkaren	97
14. Dags för jorden att fatta beslut	105
Del III	
Last Generation Theology i 14 punkter	113
Resurser	118

DEL I

Den svagaste av svaga berättar historien om Jesus

Amanda (hon hette egentligen något annat) kom hem till oss i april när hon var 4 månader gammal och lämnade oss i juli 2005. Min fru Pam och jag tog hand om fosterbarn för kommunens räkning. Amanda var en knark-baby. Den tid hon var hos oss sammanföll nästan exakt med förberedelserna för denna bok. Medan hon var hos oss såg vi det vackra i den hon var och vad hon kunde bli. Hennes glädje och leenden kommer aldrig att lämna oss. Hon tappade något och vi måste plocka upp det åt henne. Eller så backade hon in i en hörna och vi måste få ut henne. Hon behövde matas. Hon behövde få blöjorna bytta. Hon behövde bli älskad. Vi såg henne börja sitta upp och krypa och vi hjälpte henne med hennes första ord (hej, dada, mamma).

Vi tröstade henne när hon grät, lekte med henne på enkla sätt, sjöng för henne och tog henne till kyrkan. Vi var tvungna att passa henne mycket noga. Någon liten sak som hon svalde kunde ha tagit död på henne. Hon var helt beroende av oss. Hon behövde oss för att kunna överleva. Fyra månader senare flyttade hon tillbaka till sin biologiska far. Vi kan aldrig glömma den dagen. Förmodligen kommer vi aldrig mer att se henne på den här jorden. Troligen kommer hon aldrig att förstå varför vi plötsligt försvann. Hon kommer förmodligen aldrig att läsa den här boken.

Vad har allt detta med rening av helgedomen (Daniel 8:13, 14) att göra, eller prövningstidens slut? (Uppenbarelseboken 22:11, 12) Vad har det att göra med att förstå

Bibelns bild av Guds plan för människan i denna sista tid?

Ni förstår, Amanda var en metamfetamin-baby. Hon var den svagaste av svaga. Hon föddes dinglande i en tråd från ett 6000 år långt rep av degeneration. Och ändå kommer Gud ur den sista generationen att använda sådana som hon för att avsluta berättelsen om Jesus. I den stora stridens krig kommer folk som Amanda och du och jag att visa en värld i moralisk kollaps, hurdan Guds karaktär verkligen är. Ordet om Gud till den sista generationen är helt och hållet praktiskt. Det innebär en verklig lösning på syndens problem. Det innebär ett sätt att leva som påverkar folk, som visar en sida av Guds kärlek som de aldrig tidigare tydligt har sett.

Varför inte bara luta sig tillbaka tills Jesus kommer? Varför inte bara acceptera att vi är oviktiga, sitta med armarna i kors och vänta på att Gud ska agera? Varför vända ett enda blad till i denna bok eller i Bibeln? Men besvara den frågan med detta: Om Jesus gjorde allt på korset, varför är vi fortfarande här? Om reformatörerna hade en fullkomlig förståelse av rättfärdighet genom tro, varför väckte Gud upp Adventrörelsen i mitten av artonhundratalet? Hur kommer någon att veta om och när Gud vinner den stora striden? Om Jesus ville komma tillbaka för hundra år sedan, varför är vi fortfarande här? Om han fullbordade allt genom sitt liv och sin död, varför väntar Gud och tillåter de senaste 2000 årens skräck och sorg? Var det något som fortfarande inte var fullbordat vid korset? Och slutligen, kommer Gud att bli tvungen att vänta på en generation som ännu inte fötts, för att göra det som vi kunde göra, men inte vill?

Det finns något kvar som inte har avslutats. Men Gud agerar. Gör vi? Om vi inte dagligen gör framsteg i ett

aktivt kristet liv kommer vi inte att lägga märke till den Helige Andes manifestationer under det sena regnet. Det kan falla på människors hjärtan överallt omkring oss, men vi kommer inte att urskilja det eller ta emot det.

Det är vår uppgift att förstå var tidigare generationer har misslyckats, och slutade i graven istället för i förvandlad härlighet. Vilka attityder och nödvändiga teologiska frågor lämnade de obesvarade, som fortfarande är brännande och skarpa för oss? Kommer vår generation att arbeta hårt för Kristi evangelium, men ändå nöja oss med samma erfarenhet som hindrade tidigare generationer, så de fick gräva sina gravar i öknen? Det får inte ske!

Det finns ett allvarligt svar, och på de kommande sidorna gör vi en kort sammanfattning. *Rena och avsluta* är på inget sätt uttömmande. Boken ger bara huvuddragen. Men vi undersöker hur bitarna passar ihop. I de inspire-rade skrifterna har Gud gett sitt folk en grundval, en "Last Generation Theology". (LGT, Den sista generationens teologi) Du och jag kan bli slutresultaten, inte bara av 6000 års förfall, utan av den Helige Andes intensiva kraft för mognad.

Den himmelska helgedomen håller på att renas just nu. Slutet på Kristi medling för oss i himlen är nära förestående. Saker och ting avslöjas omkring oss. Vår generation färdas på Titanic. Jesus kallar en grupp från varje folkslag och stam och språk och folk (Uppenbarelseboken 14:6) att leva som ingen generation har levt tidigare. Det är dags att rena och avsluta. Din generation kommer antingen att visa oss vuxna situationen eller misslyckas. Antingen kommer du att kavla upp ärmarna och söka rätt på Guds svar, eller lämna uppgiften till dina barn, och lita på att de klipper gräset kring din gravsten på kyrkogård-

en varje vecka tills Jesus kommer. Den sista tidens strid har börjat. Låt oss sätta igång.

DEL II

Antropologi

Under rubriken Antropologi tar vi upp människans skapelse och syndafall, synd och fri vilja. Vår förståelse av dessa ämnen påverkar allt annat. Vi lägger märke till Guds ursprungliga plan för människan, hur vi har avvikit från den och vägen från vår nuvarande situation till slutgiltig och lycklig seger.

Last Generation Theology börjar med att förstå den första generationens olydnad. Det enorma trauma som orsakades av syndafallet avgör hur radikalt himlens botemedel måste vara. Vilken roll spelar den fria viljan? Den stora striden mellan gott och ont hänger på den. Allting är sammanbundet och bygger på denna grundval: Vad är den bibliska förståelsen av människan och synden?

1. Född med svagheter och dragning till det onda

Människan var formad för att leva, inte för att dö. Hon var konstruerad för att lyckas, inte för att misslyckas. Men vid syndafallet förändrades hennes natur dramatiskt och kom i olag så att hon föds med svagheter och dragning till det onda. Nu finns ingen stark benägenhet i den fallna mänskliga organismen som får henne att söka Gud eller hans rättfärdighet.

Skapad för Jesus

Gud skapade allt genom Jesus Kristus. ”För genom honom skapades allt det som är i himlarna och det som är på jorden, det synliga och det osynliga ... Allt är skapat genom honom och till honom.” (Kolosserbrevet 1:16) Han ”är inte de dödas Gud, utan de levandes”. (Matteus 22:32)

När Gud skapade människan var hon formad för att leva och blomstra, inte för att dö. (Hesekiel 18:30-32; 33:11) Eftersom hon skapades till Guds avbild, lik Gud, (1 Mosebok 1:26, 27) fick hon frihet att tänka och handla. Till sin natur hade hon skapats till en tillbedjande varelse. Hon skulle bli visad vad som var rätt och fel, men hon skulle inte tvingas att välja det rätta. När allt skapades av Jesus och för Jesus byggde det på fritt val.

Vem står inför rätta?

Lucifer, som var fullkomlig den dag han skapades (Hesekiel 28:15), hade också fått rätt till en fri vilja. Men han började längta efter det som aldrig kunde bli hans. Han ville bli tillbedd. (Jesaja 14:12-14; Matteus 4:9; Lukas 4:6, 7) Han valde att tjäna sig själv. Han valde självskhetens väg. Han valde att ifrågasätta Designerns design, att förkasta principen om osjälvskhet som var grundläggande i universum. Han omskapade sig själv till Satan, fienden. Resultatet blev oordning och död. Synd är en slags förtryck mot oss själva. Men alla är inte redo att följa Satan i hans maniska självförtryck. Vems vägar är de rätta? Vems ”frihet” är faktiskt förtryck, och vems ”förtryck” är faktiskt frihet?

Gud är Helaren. (Jesaja 53:5) Han är inte bara människans Domare utan också hennes Återupprättare.

Genom profeterna uppenbarade han i skrift hurdan hans karaktär är. Jesus, vår Skapare, kallas "Frälsare", vilket är en översättning av det grekiska ordet som även betyder "Helare". (Se Apostlagärningarna 4:9, 10; 16:30, 31) I sin gudomliga reaktion på syndens problem visar han öppet sitt sätt att behandla människan. Han – Gud – står inför rätta. (Uppenbarelsboken 14:7, 8; Romarbrevet 3:4) Vad är huvudfrågan i denna kosmiska rättegång? Är han rättvis? (Uppenbarelsboken 15:3; 19:1, 2) Och så uppstod en stor strid. På jorden är människans hjärta slagfältet. Tidsåldrarnas strid utkämpas, den blir vunnen eller förlorad, i människans sinne. (Matteus 6:19-21; Romarbrevet 12:1, 2)

Gud, grundkurs

När han gjorde människan skapade Gud en varelse som var värdig den hand som gav henne livet. Hans ursprungliga plan var att vi skulle vara heliga, friska och lyckliga. Från begynnelsen var vi skapade till moraliska varelser, för att fatta moraliska beslut, för att ha vårt hem i ett moraliskt universum, för att ge eko av en moralisk Guds rättfärdighet. Adam och Eva skapades med en ursprunglig fiendskap mot det onda.

I ett ögonblick av oklok misstro kastade de bort allt detta. Från misslyckandet i den första generationen fortsätter den stora striden ända till framgång i den sista generationen. Gud återställer fientligheten mot det onda. (1 Mosebok 3:15) Kan han göra det? Kan han göra det utan att vara orättvis genom att göra det?

När Gud skapade trädgården gjorde han den för människan. (1 Mosebok 2:7, 8) Adam och Eva skulle bo där. Eden skulle vara deras klassrum. Kursen kallades "Gud, grundkurs". Skaparens verk vittnade då otvetydigt om

Skaparens godhet. Ingen graffiti av själviskhet förstörde målarduken ännu. Om de litade på sin Lärare skulle de få en klarare och tydligare uppfattning om hans karaktär. Tillbedjarna skulle efterlikna osjälviskheten hos den som de tillbad. Dags hade börjat. Klassrummet hade bara en regel. Adam och Eva kunde äta av frukten från alla träd i trädgården, utom ett. Bara ett träd var förbjudet. De blev varnade att om de åt av det trädet skulle det innebära döden för dem. (1 Mosebok 2:16, 17) Döden blev förklarad för dem innan någonting hade dött! De saknade helt och hållet erfarenhetsmässig kunskap om döden. De måste lita på Gud. Om han inte skulle ta bort deras fria vilja och utsätta dem för tvång, måste de hållas ansvariga för sina val. Han tänkte vädja till dem om att inte vara olydiga, men han tänkte inte hindra dem från att vara olydiga. Antingen är människan en varelse med fri vilja, eller så är hon inte. Antingen respekterar Gud den fria vilja som han har gett, eller så gör han det inte. Så det enda Gud förbjöd var att äta från kunskapens träd på gott och ont. Det är svårt att vara olydig när det bara finns en enda regel som du kan bryta! Deras val var tydligt: Lyd och lev, eller var olydig och dö.

Syndafallet

Vi känner till berättelsen om hur de föll i synd, hur Eva gick – ensam – till det frestande trädet. Där stod hon under dess grenar med fantastisk, förbjuden frukt. Hon var nyfiken, undrande och farligt ensam.

När hon betraktade scenen la hon märke till en skimrande främling i trädet. Däruppe fanns denna magnifika varelse som njutningsfullt mumsade, redo att leva sig in i situationen för att få full teatralisk effekt. Ljudliga, förnöjda, tuggande ljud visade hans förtjusning. Och sedan,

medan han såg Eva rakt in i ögonen, ställde han sin noga formulerade fråga: "Har Gud verkligen sagt att ni inte får äta av något träd i trädgården?" (1 Mosebok 3:1, B2000) Vi har alla hört resten av berättelsen. Vi har alla levt med dess konsekvenser. Eva gav sig in i diskussionen. Ormen motsade Gud rakt ut. Kvinnan blev lurad. (1 Timoteus brev 2:14) Hon åt frukten och sprang för att leta rätt på sin make och ledde honom till olydnad. Han valde att vara olydig mot Gud.

Adam och Eva blev vräkta från trädgården men fick barmhärtigt nog en möjlighet att ångra sig. Ett Lamm blev givet. (1 Mosebok 22:8, 13; Johannes 1:29; Uppenbarelseboken 13:8) Jesus ingrep. Så fort det fanns synd fanns det en Frälsare. Han lovade att han skulle dö i människans ställe. Han skulle ta straffet för att lagen brutits och han bröts sönder för vår skull. (1 Korintierbrevet 11:24) Han skulle bli till synd för oss, så att vi kan bli Guds rättfärdighet i honom. (2 Korintierbrevet 5:21) Deras dödsdom överfördes till Jesus som lovade att komma till jorden och dö på ett kors. Kristus samtyckte till att bli människans Borgensman och Ställföreträdare, så att människan genom nåd skulle få en ny rättegång – en andra prövningstid. Adams och Evas erfarenhet skulle vara en varning för att misstro Guds nådiga vilja.

Syndafallets konsekvenser

Vad hände med människan vid syndafallet? Ursprungligen var mänsklighetens medlemmar begåvade med ädla krafter och välbalanserade sinnen. Deras tankar var rena och deras syften heliga. De var i harmoni med Gud. Syndafallet ändrade på detta. Sedan dess har alla fötts med svagheter och dragning till det som är ont.

Adam blev förändrad och alla Adams barn upplever konsekvenserna av den stora ärftlighetslagen.

Idag är mänskligheten försvagad genom effekterna av tusentals års olydnad. När en kopia själv blir kopierad, och nästa kopia görs från den kopian, blir varje led av bilden sämre jämfört med den föregående. På samma sätt har mänskligheten som skadades vid syndafallet, fått minskad fysisk styrka, mentala krafter och moraliskt värde. Denna minskning av våra krafter uppstod inte vid ett enda katastrofalt tillfälle utan har fördjupats varje gång vi har ägnat oss åt något syndigt.

Varje generation föds ännu mer skadad än den generation som var före dem. De handikapp som vi fick som konsekvens av Adams olydnad är starkare nu i varje nyfött barn. Krafter som ligger latenta i vår egen störda natur väntar, redo att väckas inifrån och framkalla njutningslystnad. Vi börjar vårt liv med en dragning mot det onda. Varje föräldrapar lämnar efter sig ett dödligt arv av ytterligare förfall till människorna i nästa generation. Mentala och fysiska karaktärsdrag som deras egna, förs vidare till deras barn. Deras läggning och böjelser påverkar deras avkomma. Barnen får mindre kraft att stå emot frestelser än föräldrarna hade, och nästa generation tenderar att bli ännu sämre.

Vår ursprungliga "fiendskap" mot det onda försvann. Mänskligheten blev förändrad. Varelsor som var formade för det goda upptäckte nu att de hade haft sönder sin kompass.

I ljuset av detta förstår vi något om vårt desperata behov av gudomligt ingripande. Trots att vi formades till att återspegla Guds bild har vi förlorat vår glans. Nu väcker den rättfärdige Gudens rättfärdighet vår ilska.

Vilken djup krater Adam sprängde åt oss! Så ihärdigt varje generation gör den ännu djupare. Mänskligheten har grävt detta hål under sextusen år. Adam började gräva denna fruktansvärda avgrund, men han tog bara de första spadtagen. Och projektet fortsätter.

Plums eller kaskad?

Vi ser två olika läror om syndafallet, "plums-versionen" eller "kaskad-versionen." "Plums-versionen" säger att syndafallet kom i ett enda svepande katastrofalt ögonblick när Adam syndade.

Men det har skett en rad av fall. Med varje synd faller mänskligheten allt djupare. Sanningen är att syndafallet är mycket mer likt kaskaden från ett vattenfall. Litter efter liter strömmar hela tiden över klippkanten och nöter hela tiden ner klipporna nedanför. Syndafallet slutade aldrig med Adam. Syndafallet fortsatte igår, när du syndade igår.

Vad är mer användbart än att veta att det inte finns någon hjälp för någon av oss i vår fallna mänsklighet? Att Gud trots allt är den enda som har en stega som kan nå botten på denna mörka håla? (1 Mosebok 28:12-17; Johannes 1:51) Att det trots allt är Jesus själv som är denna Stega vars nedersta del vilar på jorden och vars översta stegpinne når himlens port?

Om den Stegen hade saknat en enda stegpinne, så att den inte nådde jorden, skulle vi vara förlorade för alltid. Men Kristus når oss där vi är. Han tog på sig vår natur och segrade, för att vi genom att ta på oss hans natur ska kunna segra. Han bjuder oss att genom tro på hans nåd som ger oss kraft, återspegla Guds karaktärs härlighet. Trots att vi är födda med svagheter och dragning mot det

onda, är vår Skapare redo att motverka dessa tendenser ända till härlighet. (Uppenbarelseboken 3:21)

Sammanfattning

Människan skapades för Gud. Som skapad varelse kunde hon aldrig bli jämlik, men hon kunde bli gjord till hans avbild. Hon kunde vara ett sällskap för en moralisk Gud. När ängeln Lucifer gjorde uppror blev han Satan och kastades ut från himlen. Han drog sig inte tillbaka frivilligt. Att Gud insisterade på osjälviskhet hos alla skapade varelser väckte hela frågan om hans karaktär. Är han värd vår tillbedjan, eller finns det en mörkare sida i hans karaktär? Hade Lucifer rätt när han ifrågasatte att Gud är rättvis? Detta är kärnan i den stora striden.

När Adam och Eva var olydiga skadade de sig själva och sina efterkommande. Varje ny generation sjunker ett litet steg lägre ner på skalan över moraliska möjligheter.

Ändå, trots den intensiva oreda som råder i hennes kropp kan människan fortfarande bli förvandlad och moraliskt förnyad. Jesus kom och mötte oss där vi var, och visade att vi inte behöver förbli i slaveri under böjelser och benägenheter. Han överbryggade hela avgrunden mellan den hjälplösa människan och den anklagade Guden. Han pekade inte bara ut den väg som leder till livet (Matteus 7:13, 14) utan han vandrade den dammiga vägen tillsammans med oss.

Vad hjälper det oss i praktiken att veta detta? Den sista generationen behöver förstå hur svart och djupt vårt problem med synden är. Om vi inte inser att vi står utan hjälp i vår oordnade mänsklighet kommer vi inte att förstå hur stort vårt behov av en Frälsare är. Om vi inte förstår hur synden förstör, kommer vi aldrig att fatta skönheten i Guds rättfärdiga lösning.

På grund av skadan på människans genetiska arv föds vi med svagheter och dragning mot det onda. Vi får varken synd, skuld eller fördömelse av någon annan människas syndafall, utan vi kastas in i en situation när vi behöver det helande som bara Jesus, den Store Läkaren kan ge. Låt oss skynda till hans sida för att få kraft till hjälp i rätt tid. (Hebreerbrevet 4:16) I vår situation är den tiden varje stund och varje dag!

Samtalsfrågor

1. Är människan, genom skapelsen, en tillbedjande varelse?
2. På vilket sätt står Gud inför rätta?
3. I vilken situation befann sig mänskligheten efter syndafallet?
4. Slutade syndafallet i Edens lustgård?
5. Hur mycket hjälp har jag i mig själv för min fallna mänsklighet?
6. I vilken utsträckning kan Gud motverka min fallna natur i detta liv?
7. Vilken förståelse av syndafallet, ”plums” eller ”kaskad”, säger mest om det syndproblem som jag möter idag?

2. Förlorad på grund av personliga val

Män och kvinnor kommer att gå förlorade på grund av personliga val, inte på grund av att de blivit födda med en oordnad natur.

Den nordamerikanska vattendelaren

Om vi inte får klarhet i vad synd är kan vi inte få klarhet i vad rättfärdighet är. Utan klarhet i vad rättfärdighet är

kan vi inte veta skillnaden mellan rätt och fel, utan lämnas att gissa vilka förändringar som behövs i vårt beteende. En korrekt definition av synd är som den Nordamerikanska vattendelaren (1 Johannes brev 3:4). Om bäckarna flyter ner på ena sidan av bergskedjan når de den evangeliska floden. Om de flyter ner på den andra sidan blir de en del av en helt annan flod, ett falskt evangelium.

I Bibeln beror ditt profetiska arv på hur du tolkar Daniel och Uppenbarelseboken. När det handlar om din syn på evangeliet beror allt på hur du besvarar frågan: Vad är synd? Val eller natur? Är det vad vi tänker och gör, eller är det vad vi är?

Dödskalle och korslagda benknotor

Låt oss fundera på vad det innebär att vara förlorad. Det allmänna tänkesättet är att vi inte ens är förlorade. Men om vi är ärliga mot oss själva måste vi erkänna att det inte är så. Vi kan ta några slumpmässiga rubriker från löpsedlarna. I en står det att en tonårspojke dödade en hemlös man i Florida för att "ha kul" och "för att ha något att göra." I en annan står det att en nioårig flicka knivhögg en elvaårig flicka till döds i ett bråk om en boll. Det saknas inte tragiska vittnesbörd om människors avtagande moral.

Historien skriker ut att det finns en grundläggande träsighet i oss, en obeveklig uselhet, en giftig moralisk sörja. Ett blodigt spår av fotavtryck markerar människans tidslinje och markerar förteckningen över dess grymheter. Som mänsklighet betraktad är vi inte kända för att göra gott. En dödskalle och två korslagda benknotor representerar oss bäst. Vår uselhet är legendarisk.

Det oundvikliga resultatet av att vi envist missbrukar den frihet som vi fått av vår Skapare, blir att vi går förlorade. Adam och Eva var fria moraliska varelser, men de missbrukade sin frihet. De tillät sig själva att besegras av aptiten. Genom att misstro Gud sålde de sin oskuld. De blev syndare av egen fri vilja, och separerade sig från Guds gillande. (Jesaja 59:2) Det var valfriheten i verksamhet.

Människor och mygg

Gud kunde ha skapat människan utan förmåga att överträda hans lag. Han kunde ha ingripit och hindrat Eva från att äta den förbjudna frukten. Men då skulle män och kvinnor ha varit automater, bara robotar. Utan valfrihet skulle lydnad inte ha varit frivillig. Den skulle ha varit framtvingad. Det kunde inte ha skett någon karaktärsutveckling. Man kunde inte ha upplevt kärlek, för kärlek kan inte tvingas fram.

Om vi bara var ett släkte av biologiska robotar, intelligenta varelser utan förmåga att välja, då skulle de moraliska krav som Gud ställer på oss vara orimliga. Hans krav skulle vara orättvisa på grund av vår egen oförmåga att välja och göra rätt. Satans anklagelse, att Gud ställer orättvisa krav på sina barn, skulle få stöd. Guds godhet skulle ifrågasättas. Men det är inte sådan han är. Och det är inte sådana vi är.

Varför dödar du myggan hemma i ditt hus? Därför att insekten är bortom räddning när det gäller relationen med dig. Du kan inte kommunicera med den, kan inte övertala den att gå emot sin inprogrammerade instinkt, kan inte tvinga den att inte suga blod från dig. Den är inte skapad till Guds avbild. Den har ingen förmåga att göra moraliska val.

Mygg bär på sjukdomar som malaria, filariasis, gula febern, denguefeber, hjärninflammation och West Nile-virus. Genom att överföra sådana sjukdomar har mygg orsakat fler människors död än någon annan varelse. De utgör en hälsorisk, ett säkerhetsproblem för oss och våra barn. Det är inte säkert att rädda dem och man kan inte göra så att det blir säkert att rädda dem.

Vi är annorlunda. Gud gjorde människan rättsinnig (Predikaren 7:30) och till sin avbild. (1 Mosebok 1:26) Han gav henne ädla karaktärsdrag, utan onda böjelser. Men människan valde olydnad och död. Resultatet blev en förvriden, rubbad natur som drogs till det onda. Detta är tyvärr vårt sanna arvegods. Men ändå kan vi, till skillnad från myggan, göras säkra att räddas!

Myggan har dåliga förutsättningar, och det har vi också. Men vi är skapade till Guds avbild, bara litet lägre än änglarna. (Psaltaren 8:6; Hebreerbrevet 2:7) Myggan är bara en insekt. Vi har ett arv i den moraliska sfären.

Ondska och skuld

Vi ärver allt som Adam och hans avkomlingar kunde föra vidare. Vi ärver alla deras böjelser, alla tendenser och alla begär. På så vis föds vi på ett sätt som Gud inte planerade från början. Men synd kommer genom ett val. Synd i sig nedärvs inte.

Om vi ska förstå synd som ett val måste vi skilja på ondska och skuld. Träd och djur är fulla av syndens resultat, men de är inte fördömda och inte heller återlösta av Gud, för de har ingen kunskap om moraliska värderingar. Bara människan har kunskap om moraliska värderingar, och på grund av denna kunskap är hon dömd skyldig för onda gärningar. Försoningen måste hantera skuld genom att förlåta den och hantera ondska genom

att återskapa och återupprätta det som syndens förbannelse har åstadkommit.

Ondska finns i världen som en indirekt biverkning av synd. När ett djur dödar ett annat betraktar vi det inte som skyldigt. Vi inser att det bara handlar efter sina instinkter, dess förprogrammering. Men om en människa dödar en annan människa reagerar vi annorlunda. Varför? För att vi är skapade till Guds avbild. Vi har ett samvete. Vi är moraliska varelser. Vi kan känna till och rätta oss efter Guds vilja. När en människa dödar en annan handlar det oftast inte bara om ondska, utan om skuld. Vi gör skillnad på ondska och skuld.

Bara när vi tolererar den orena tanken, bara när vi när det oheliga begäret blir vår själ orenad. (Jakobs brev 1:14, 15) Satan tillåts sända oss meddelanden som vi inte bitt om. Han kommer med förslag och väcker tankar och känslor som kan ansätta även den mest överlåtna människa. Men om vi inte när dem, om vi avvisar dem som avskyvärda, blir inte själen orenad med skuld. Om vi får ljus, men avvisar eller ignorerar det, det är då – och bara då – som fördömsen kommer. (Johannes 3:19-21)

Okunnighetssynd

De flesta så kallade okunnighetssynder får fel namn. Det som man faktiskt beskriver är vanligen synder som sker genom impulser. Denna typ av synd kommer antingen av ett medvetet val att göra uppror, eller av att man försummat att vidta förebyggande åtgärder – ett val att ignorera problemet. Nästan allt som vi gör har sitt ursprung i egna val som vi har gjort, även avsiktlig blindhet – ett val att inte veta.

En verklig okunnighetssynd uppstår när vi gör något som är ett tydligt brott mot Guds uttryckliga vilja, men på

grund av vår egen bristande förståelse eller allmänna religiösa missförstånd, har vi ingen aning om att det är fel, och vi hade ingen möjlighet att veta att det var fel. Eftersom vi inte kan ångra eller på ett meningsfullt sätt bekänna något som vi inte vet är fel, är Bibeln tydlig med att vi inte hålls ansvariga för sådana synder. I sin barmhärtighet fördömer Gud oss inte. (Johannes 15:22; Apostlagärningarna 17:30; Jakobs brev 4:17) Men trots det kan vi ändå få ta de negativa följderna som har med synd att göra.

Gud har vidtagit åtgärder för alla okunnighetssynder i sin frälsningsplan. Genom sitt lidande och sin död bringade Jesus försoning för alla okunnighetssynder. Denna försoning täcker även alla syndens effekter, som sjukdom, fysiska eller mentala defekter och rubbningar som leder till död. Varken okunnighetssynder eller effekterna av synd är orsak till skuld eller fördömelse, och de kräver inte ånger, bekännelse eller förlåtelse. Dessa gensvar gäller bara synder som vi är skyldiga till.

Gud ger oss i sin nåd kunskap på många områden där vi omedvetet har brutit hans lag. När han upplyser våra sinnen på dessa områden, kommer vi gladeligen att bekänna och överge dessa okända synder. (3 Mosebok 4:14; Uppenbarelseboken 13:8; Psaltaren 139:23, 24) Vi kommer aldrig att ursäkta, försvara eller ta lätt på dessa synder när ljuset kommer till oss, bara för att Gud har varit barmhärtig när han inte har ställt oss till svars förut. När vi vet vad som är rätt och inte lyder, då kommer skuld in i bilden. Vilken förmån det är när Gud öppnar våra ögon och vi kan svara med helhjärtad överlåtelse, och uppleva hans förlåtelse och den inre moraliska förnyelsens gåva! Vid varje steg på vägen hemåt i vår erfarenhet kan vår ånger bli djupare. Vi kan inte nöja oss med att visa en

karaktärsbild som bara delvis liknar Kristus, men som fortfarande delvis är självisk. Gud kommer att avslöja varje problem för oss, så att vi till sist i våra liv upplever det tillstånd av syndfrihet, som Adam levde i innan han syndade. Herrens bön kommer att uppnå sitt mål. ”Fräls oss från det onda,” ondska som ligger djupt gömd och som bara den Helige Ande kan, och kommer att föra fram i ljuset. (Matteus 6:13)

Mer skyldiga än vad Gud säger?

En viktig fråga kvarstår: ”Anser Gud mig skyldig eller fördömd för denna förvridna, oordnade natur som jag är född med? Eller beror den synd som jag är skyldig till på val som jag gör? Hur vi besvarar denna fråga kommer att vara avgörande för hur vi förstår Guds frälsningsplan. Vårt svar kommer oundvikligen att avspeglas i det evangelium som vi tar till oss och i vår personliga syn på det kristna livet.

Somliga föredrar att gå mycket längre än Bibeln gör. Somliga påstår att vår natur efter syndafallet, i sig själv bär på synd. Man hävdar att själva vår natur är fördömd. Vår oordnade mänsklighet har en härskare. Visst, vi har en bristfällig natur, men den lyder fortfarande under viljan. Vårt kött kan inte i sig själv agera emot vår egen vilja. Vi är fria att välja att inte lyda Gud. Vår kropp är kopplad till vårt sinne. Vårt kött kan aldrig bli fördömt, förutom genom våra egna val. Om vi använder vår vilja till att göra uppror väljer vi att göra det som är moraliskt fel. Då (och bara då!) är vi fördömda. (Hesekiel 18:20-24; Johannes 3)

Och ändå säger somliga att vi är födda fördömda, som Augustinus, John Calvin och andra lär. De säger att på grund av vår fallna mänsklighet, till och med när vi inte

syndar med vett och vilja, så behöver vår natur förlåtelse. Men det onda i min natur behöver helande – inte förlåtelse. Synd kräver förlåtelse, men ondska behöver bara lagas.

Det sägs att vår natur är fullständigt fördärvad. Men teorin om fullständigt mänskligt fördärv är felaktig. Det är sant att det inte finns någon som är god, inte en enda. (Romarbrevet 3:11) Men beskriver det en person som har fått kraft genom den Helige Ande och som samarbetar i utvecklandet av Andens frukter?

Det är sant, inte ens då har han någon rättfärdighet som han kan kalla sin egen. Men det är också sant att även den som inte är omvänd vill att hans barn ska få goda gåvor, inte onda. (Matteus 7:11) På samma sätt som verklig skuld är möjlig genom att välja, så är verklig rättfärdighet möjlig genom att välja samarbete med Guds försyn och kraft. Vår oordnade mänskliga natur kan ha en ”dragning” men den kan inte ”välja”. Om den inte kan välja så kan den inte ådra sig skuld eller fördömdelse.

Ska knark-babyn sättas i fängelse?

Vi föds som om vi hade en sjukdom, som knark-babyn. Polisen sätter inte babyn i fängelse för drogerna den har i sina blodkärl eftersom mamman gick på metamfetamin. Men babyn föds i ett fruktansvärt tillstånd. Den behöver inte förklaras skyldig eller icke skyldig. Den behöver bli helad.

Skuld har alltid med våra egna val att göra. Det är lika logiskt att säga att människan föds fördömd för något som han inte var ansvarig för, som att säga att offret i en frontalkrock mellan bilar, som orsakades av en rattfyllerist som körde över mittlinjen, är skyldig. Nej, offret var bara på fel plats vid fel tillfälle – det är knappast ett brott.

Vi föds inte skyldiga, men redo att bli skyldiga. Vi föds inte med synd, men redo att synda. Vi föds inte vilsegångna, men redo att gå vilse. (Jesaja 53:6) Från det första syndafallet i Edens trädgård har ondskans makt blivit nära förknippad med vår mänskliga natur, men vi blir fördömda enbart för våra egna olydiga val, vår egen synd.

Sammanfattning

Den praktiska nyttan av denna punkt i LGT är att allt slingrande från ansvar och ursäkter för olydnad, neutraliseras. Egna val gör mig ansvarig. Syndiga njutningar kan och måste svältas ut, för att göra någon till kristen.

När vi förstår att synd är ett val blir inte Guds karaktär anklagad för att vara orättvis. Hans gåva av fritt val upphöjer det moraliska i hans godhet och hans respekt för sin skapelse. Det visar sig att han är rättvis i sina relationer och sin interaktion med sina älskade skapade varer. Han är tålmodig och redo att ge oss kraft att leva bättre än vår naturs böjelser som leder till helvetet. Prisa hans heliga namn!

Om man inte betraktar synd på det sättet resulterar det i en ytlig förståelse av hur Gud förhåller sig till människans fria vilja. (Jakob 1:14, 15) Om Gud fördömer oss och förklarar oss skyldiga för det som vi inte är ansvariga för, då är hans karaktär orättvis och Satan skulle ha haft rätt. Men inspirationens vittnesbörd visar att så inte är fallet.

Det är en mycket praktisk poäng att förstå att fördömmelse uppstår från våra egna val, inte från den mänskliga kropp som vi föds i. Den sista generationen behöver veta att vår Herre är redo att hjälpa oss att välja honom. Oavsett vilken situation du befinner dig i, oavsett vilka unika kata-

strofer som finns i ditt liv, så har han förmåga att vända på dina självcentrerade vanor och att bevara dig från fall. (Judas brev 1:24)

Samtalsfrågor

1. På vilket sätt har du nytta av att tydligt förstå vad synd är?
2. Är vår natur – så oordnad och dragen till det som är dåligt som den är – skyldig eller fördömd i sig själv?
3. Vem är ansvarig för de val som jag gör?
4. Kan människan göras säker att räddas?
5. Vilken skillnad gör vi mellan ondska och skuld?
6. Kräver ondska försoning? Kräver ondska förlåtelse?
7. Hur bevisas det att Gud är rättvis i sitt hanterande av människor?
8. Vad säger Guds djupa respekt för människors frihet, om hans karaktär?

Meriter

En annan fråga som gäller människans frälsning är om Gud räddar henne eller om hon räddar sig själv. Eftersom människan föds med en oordnad natur måste Gud påbörja frälsningsprojektet. Människan får inga meriter eller någon ära överhuvudtaget, för något som hon gör för att bidra till sitt eget tillfrisknande. Om hon kunde betala priset för sin frälsning skulle hon inte helt och hållet stå i skuld till Gud.

Somliga drar slutsatsen att om människan har någon aktiv roll i frälsningsprocessen, har vi introducerat en rättfärdighet genom gärningar, en frälsning som man förtjänar genom mänskliga bedrifter. Men Jakob kan förenas

med Paulus. Tron är inte fiende till gärningar, eller vice versa. Den som är kristen måste ha en tro som är verk-sam, och det är precis så som evangeliet, när man förstår det rätt, fungerar för kristna människor den sista tiden. Strider uppstår när troende försöker kringgå det som Gud har för avsikt att uppnå i den stora striden. Himlen har en mycket aktiv agenda för den sista tiden, men när vi arbetar i evangeliet får vi inte glida in i frälsning genom gärningar. Last Generation Theology bekräftar den roll som Gud har gett män och kvinnor. Samtidigt inser LGT att vi inte har förmåga att rädda oss själva. Därför beva-ras evangeliets hela integritet.

3. Gud tar initiativet

Ånger är en gåva från Gud som har tagit initiativet till att placera den inom räckhåll för människan. Han sänder ut sin nåd för att söka efter oss innan vi ens inser vårt be-hov.

Gud gör omvändelse möjlig

När Adam valde att synda skadades mänskligheten. Det blev omöjligt för människan att i enbart egen kraft segra över sina önskningar som nu blivit självcentrerade. Den sista generationen måste förstå att omvändelse är en gåva från Gud. (Apostlagärningarna 11:18) Man kan inte ens förtjäna omvändelse, och det borde inte betraktas som mänskliga ”gärningar”. När vi omvänder oss beror det bara på att Fadern har gjort den ångern möjlig. (Ro-marbrevet 2:4)

Vi får inga poäng för vår omvändelse. Omvändelsen blir bara vår för att Gud har gjort det möjligt för oss att välja den. All den kraft som vi omvänder oss med kommer från

Gud. Han drar oss till sig. (Johannes 6:44, 65; 12:32) Vår roll är mycket enkel och mycket begränsad. Vi väljer. Han ger oss gåvan.

Utan gudomligt ingripande skulle vi aldrig omvända oss. Vår natur är så oordnad på grund av syndafallet, att även om vi hyser en kvarvarande uppskattning av rättfärdighet så måste Gud närma sig oss först. Först då kan vi vända oss till honom. Eftersom vi inte kan omvända oss själva kan vi aldrig ta åt oss äran för att ha blivit omvända. Att vända sig till honom är bara en del av att vara hans vän.

Omvändelse (att vända tankarna åt andra hållet) är inte någon ceremoni eller händelse som sker en gång för alla. Vår omvändelse bör bli djupare för varje steg i vår kristna erfarenhet. Men vi kan inte ens vända om ifall Gud inte ingriper. (Johannes 6:45) Därför blev hans ingripande nödvändigt, om han skulle föra fram ett folk som skulle vara heliga, friska och lyckliga.

Gud själv gav sig iväg för att hela människan. I vårt fallna tillstånd försöker vi fortfarande att fylla det hål som skapats när människan övergav honom. Denna längtan efter tillbedjan finns i oss genom det sätt vi formats på. Vi är konstruerade till att vara tillbedjande varelser. (Kollosserbrevet 1:16; Uppenbarelseboken 4:11) När vår grundläggande natur ändrades från utvärtes till invärtes skedde en förändring i våra böjelser. Nu sökte vi förverkligande på fel ställen. I vårt sökande efter helhet försöker vi finna den i vad som helst, utom i Gud. Så, för att omvända oss måste han komma efter oss. Han måste komma och leta efter oss. Han kom för att söka rätt på och rädda de som är förlorade. (Lukas 19:10)

Han sänder ut sina änglar och sin Helige Ande för att få kontakt med oss. Han längtar efter att vi ska bli åter-

ställda från syndens slaveri. Han gör inte bara omvändelse möjlig, utan han gör allt för att få oss med sig, ge oss kraft, återupprätta oss och omfamna oss. Han älskar verkligen att utöva sin återuppväckande kraft i våra liv idag. Han gör det omöjliga möjligt. (Matteus 19:26; Markus 9:23; 10:27) Utan honom skulle vi inte kunna omvända oss.

Förändrat sinne

Omvändelse innebär mer än att bara vara ledsen över synden eller dess resultat. Det grekiska ordet talar om en sinnesförändring och det hebreiska ordet talar om att vända om. Att tala om omvändelse enbart som djup sorg över synd skulle inte vara korrekt. Omvändelse renar och förvandlar, annars har den egentligen inte ägt rum.

Hur mycket omvändelse finns i oss? Låt oss vara tydliga: Vi omvänder oss inte själva. Gud ger oss omvändelse – det är upp till oss om vi vill ta emot den. Begrunda tydligheten i Apostlagärningarna 5:29-32:

Man måste lyda Gud mer än människor.
Våra fäders Gud har uppväckt Jesus,
som ni hängde upp på trä och dödade.
Honom har Gud med sin högra hand
upphöjt till furste och frälsare, för att
ge Israel omvändelse och syndernas
förlåtelse. Och vi är hans vittnen till
detta, och det är också den Helige
Ande som Gud har gett åt dem som lyder
honom.

I Kristi uppdrag som Furste och Frälsare ingår att han ger Guds folk övermänsklig omvändelse som en gåva

idag. Förlåtelse och omvändelse hör ihop. En verklig förändring är underförstådd. Det lagenliga straffet för överträdelse har betalats genom Kristus. Den nödvändiga förändringen av hjärtat erbjuds genom Kristus. Han är Frälsare, både på korset och i den troende.

Själva omvändelsen har en återskapande komponent. Att vända om innebär inte att slumpmässigt vända sig om. Sinnesförändringen innebär inte att man bara byter ut en abstrakt tanke mot en annan. Vi vänder oss mot Gud igen. Vårt sinne blir öppet för Kristus igen. (Psaltaren 51:10-15) Vår Fader längtar efter att skapa en ny Edens trädgård inuti oss.

Ingen själv-frälsning här

Somliga har riktat anklagelser mot Last Generation Theology och sagt att det bygger på en missuppfattning av evangeliet, att den tar bort betoningen från Gud och lägger den på människan, att i LGT frälses människan sig själv. Inget kunde vara längre från sanningen!

När Adam och Eva var olydiga togs människan till fånga av Satan. Hon skulle ha förblivit fånge i all oändlighet om inte Gud hade ingripit på ett speciellt sätt. I samma ögonblick som människan accepterade Satans frestelser och var olydig, stod Kristus mellan de levande och de döda. Han sa sig vara villig att ta vårt straff och att stå i vårt ställe. På så sätt skulle varje människa få sin egen individuella möjlighet att återvända till Gud.

Jesus gjorde det möjligt för människan att få en ny start. Män och kvinnor skulle få en rättvis och välinformerad möjlighet att besluta med vem de vill alliera sig moraliskt, så länge de lever. Denna möjlighet kan bara skapas genom ett gudomligt ingripande.

Gud har rätt att bestämma i vilken grad mäns och kvinnors liv kommer att utgöra bevis för att han har varit rättvis när han bett om deras odelade lojalitet. Om han bestämmer att de troendes liv i den sista generationen ska hjälpa till att göra hans argument för ett osjälviskt universum övertygande, då är det hans privilegium.

Bibeln är inte tvetydig när det gäller frågan om människan skaffar sig meriter genom sin lydnad. Det gör hon inte, och Första Moseboken till Uppenbarelseboken vittnar om det. Last Generation Theology undervisar inte om ett evangelium där människan förtjänar sin frälsning. Vem säger att eftersom Gud drar uppmärksamheten till sådana troende vid tidens slut, skulle de nödvändigtvis förtjäna sin frälsning mer än Job gjorde, när hans vänskap och erfarenhet framfördes av Gud som bevis i den stora striden? Om Gud vill peka på vad som sker i hans vänners liv, vilka är vi att ropa att han gör något felaktigt?

Sammanfattning

Den Gode Herden kom och letade efter sitt förlorade får i ödemarken. (Lukas 15:3-7) Han tog initiativet. Människan får en ny rättegång – en som hon varken har tjänat ihop till eller förtjänat själv. Varelsor i hela universum som inte fallit i synd, ser uppmärksamt på vilka val fallna människor gör i den stora striden. Våra val och våra liv betyder något. De vittnar om vem vi tillber, och i någon mån om han är, eller inte är den vi påstått.

Det gudomliga sträcker sig efter människan, nåden utvidgas till att gälla den ovärdiga människan. Frälsningen är sist och slutligen helt Guds verk. Den fallna människan ger bara gensvar. Hon kan inte ta åt sig någon ära. (Efesierbrevet 2:8, 9; Titus 3:5) Även hennes gensvar

(trots att det inte är förutbestämt) har bara gjorts möjligt av en barmhärtig Gud.

Sammanfattningsvis ger våra goda val oss inga meriter. Den sista generationen frälser inte sig själv! Den betonar inte heller människan på Kristi bekostnad. Vi bekräftar mycket bestämt vårt grundläggande beroende av vår Faders nådiga sökande efter oss, en av de sanningar som är LGT's kärna.

Samtalsfrågor

1. Hur definierar vi omvändelse? Förtjänar människan den?
2. När det gäller att välja, vilken roll har Gud i det och vilken roll har vi?
3. Omfattar omvändelse mer än bekännelse?
4. Vem tar initiativet till att rädda oss, Gud eller människan?
5. Varför får varje individ möjlighet att välja vem han själv vill alliera sig med moraliskt?
6. Varför är vår fallna mänsklighets val så avgörande för att den stora striden ska få ett framgångsrikt slut?
7. Vem frälser den sista generationen? Gud eller den sista generationen själv?

4. Våra gärningar ger ingen merit

Inget som vi gör i vår kristna vandring ger oss ens den minsta merit som bidrar till vår frälsning.

Frälsning handlar om helande och karaktär

Enligt LGT's sätt att tänka leder inget som vi gör till att vi förtjänar något som bidrar till frälsning. Vi kan inte

förtjäna himlen. Vi inser att vår del, som är långt ifrån att göra anspråk på ens en antydning till ära, är att böja oss ner inför korset och säga: "Allt kommer från dig, och ur din hand har vi gett det åt dig." (1 Krönikeboken 29:14, SFB 2015)

Den kristna människan som lever i den sista tiden inser att frälsning handlar helt och hållet om helande (Jesaja 53:4, 5; Matteus 8:17) och karaktär. (2 Mosebok 33:18, 19; 34:5-8; 2 Petrus brev 3:11-14; 1 Johannes brev 4:8) Evangeliet är långt ifrån bara juridiska uttalanden. Genom tiderna har Gud och Satan kämpat med varandra, gott och ont har varit i blickpunkten. Två motsatta agendor har burit sin frukt. Frågan i vår tid är inte hur fördärvade människor kan bli. Det fastslogs redan i 1 Mosebok kapitel sex. Frågan idag är: Vad kan Gud göra när det gäller att förändra fallna upprorsmakare?

Vid tidens slut lever och vandrar en generation på jorden som uppfyller Kristi plan för sina efterföljare. De håller hans bud med samma tro som gjorde honom till segrare. Rikets ljus lyser som klarast. (Uppenbarelseboken 3:21; 14:6-12; 1-5; 18:1) Vad kommer resultatet att bli?

Vårt fokus har så ofta varit: "Vad måste jag göra för att bli frälst?" Det är rätt att bry sig om och intressera sig för vilket förhållande man har till Gud, men somliga människor söker förvisning om sin personliga frälsning i mycket högre utsträckning än de försöker förneka jaget och ta efter Kristi exempel. Det är lätt att vara självcentrerad. Att fokusera på Guds vilja innebär att vandra i Anden. I evangeliet återställer Gud fiendskapen mellan människan och Satan. (1 Mosebok 3:15)

Förtjäna frälsning?

Ett tydligt tecken på falsk religion är att människor på något vis förtjänar sin frälsning. Å andra sidan är det tydliga tecknet på sann religion att man upplever tro som är verksam. (Galaterbrevet 5:6) Att skilja mellan de två kan många gånger vara omöjligt för mänskliga betraktare. Bara Gud kan döma korrekt.

Den protestantiska reformationen blev framstående i en tid som var mycket olik vår egen. Kristendomen var då till övervägande del romersk-katolsk. Därför hade många den romersk-katolska synen på frälsning och hävdade att människor blir frälsta delvis genom sina egna gärningar, som avlat, bikt varje vecka och genom att be bönen Ave Maria.

Gud lanserade den protestantiska reformationens huvudfas 1517 med Luthers protest, inte mot frälsning genom gärningar, utan missbruket av doktrinen om avlat. Frihet från straff i den romerska katolicismens inbillade skärseld köptes från kyrkan och bekräftades genom säljarens signatur på ett papper. I utbyte mot pengar föreställde sig köparen att Gud blev blidkad.

Bibeln vet förstås inte av någon doktrin om avlat eller någon plats som kallas skärseld. Synd renas inte genom att utsätta oss för lidande som betalning till en krävande himmelsk kreditgivare. Svaret på vårt problem med synden är inte ytterligare lidande. Evangeliet har bland alla sina aspekter även en juridisk aspekt. Men evangeliet handlar lika mycket om att förvandla människan och att föra henne tillbaka från synd till rättfärdighet.

En del människor är redo att kalla allt som är i närheten av att man måste lyda, för en slags själv-frälsning. Men bara Gud kan läsa motiven. En verksam tro skulle lätt kunna ge intryck av att vara en plan för frälsning genom

gärningar. Vi måste akta oss för att ha fördomar mot andras erfarenhet. Bara Gud vet om vi är lydiga.

Vi vill bli förändrade så att Guds ära får första platsen. (2 Mosebok 20:3) Vi är fast beslutna att följa Lammet vart än det leder oss. (Uppenbarelseboken 14:4) Men vi försöker inte imponera på honom. Vi får inte tro att vi ska behandla honom som tillbedjarna behandlade sina hedniska gudar. Vår relation med honom är trygg och vi sitter inte bävande i ett hörn och försöker avgöra om han älskar oss. Det är hans goda vilja att skänka oss riket! (Lukas 12:32)

Det förvandlande evangeliet

Det är inte så att vi inte gör något alls. Det är så att när vi gör något så förtjänar vi inte, och vi försöker inte blidka Gud. En kristen kommer att vara verksam, tro inget annat. (Efesierbrevet 2:10; Jakobs brev 2:17-22) Om den Helige Ande tillåts komma in kommer överflödande liv. Välsignelse kommer att läcka ut till världen. Men inget som vi gör i egen kraft, utan Gud, kan ha någon del i att frälsa oss.

Somliga tar ett annat steg och hävdar att inte ens det arbete som Gud utför i oss har någon "frälsande" effekt. För dem kan lydnad vara mer riskabel än öppen synd! Deras "evangelium" är begränsat till deras missuppfattning av några få meningar i Paulus brev till romarna och till galaterna. De ignorerar i stor utsträckning evangelierna och huvuddelen av de grekiska och hebreiska skrifterna. Man missar Bibelns huvudbudskap.

Evangeliet förvandlar. Matteus 1:21 säger oss att Jesus kom för att rädda oss från synd. Och det informerar oss om att inte bara Jesus, utan även Petrus, faktiskt gick på vattnet. Markus lär att en verklig gemenskap med Gud

kommer av att göra, inte bara höra, (Markus 3:34, 35) och att det var den blinde Bartimeus tro som gjorde honom frisk. (Markus 10:46-52) Lukas säger att den förlo-rade sonen måste komma tillbaka innan han återfick sina privilegier som son, (Lukas 15:20, 22, 24) och att det var medan de spetälska höll på att lyda Kristi befallning som de blev helade. (Lukas 17:11-19) Johannes skriver att Je-sus botade mannen vid Betesda-dammen och befallde honom att ta upp sin bädd och gå, och att han omedelbart gjorde det, (Johannes 5:7-9) och att det inte var Kristus utan Fadern som utförde de gärningar som visade sig i Jesus liv när han var på jorden. (Johannes 14:10)

Paulus visar upp samma förvandlande evangelium, det enda han känner till! Så han berättar för oss att det är Guds kraft till frälsning (Romarbrevet 1:16) och att det inte är lagens hörare utan dess görare som ska bli rättfär-diggjorda. (Romarbrevet 2:13) Han skriver att Jesus seg-rade över synden i vårt kött, för att lagens rättfärdighet ska kunna uppfyllas i oss, (Romarbrevet 8:3, 4) att fräls-ning innebär att våra sinnen förnyas (Romarbrevet 12:1, 2) och att vårt hopp att segra bara kommer genom Kris-tus i oss, härlighetens hopp. (Kolosserbrevet 1:27) Han skriver att medan vi inte blir frälsta genom våra egna an-strängningar så är ”den nya födelsens bad och förnyelse i den Helige Ande” det som räddar oss. (Titus 3:5) Det är ett förvandlande evangelium från början till slut.

Karaktärsöverlåtelse och karaktärs-mognad

Paulus uppmanar oss djärvt att ”föras mot fullkomning-en”. (Hebreerbrevet 6:1 SFB2015) En del människor oroar sig för idén om fullkomlighet. Men Jesus lämnar oss inte där vi är, han lyfter oss upp till det himmelska. (Efesierbrevet 2:6) Hans plan är att stå på Sions berg vid

tidens slut, med ett folk som har vandrat med honom tills det inte längre finns någon falskhet i deras hjärtan som slutligen är förvandlade, felfria inför Guds tron. (Uppenbarelseboken 14:1, 5) Ett annat ord som vi kan använda här är "mognad".

Gud är en Fullkomnare. När vi svarar på hans vädjan att vända oss till honom, då accepterar han oss där vi är och sedan går han med oss på resan. Vi kan bara vara trogna genom att gå dit han leder oss. Och han leder oss till den plats där vi alla blir "en fullkomlig man och till det mått av mognad som hör till Kristi fullhet". (Efesierbrevet 4:13)

Vi vill hålla två typer av fullkomlighet i minnet: Karaktärsöverlåtelse och karaktärsmognad. En fullkomlig karaktär uppnås och upprätthålls under våra kristna liv när vi fortsätter att överlåta karaktären. Oavsett vilket ljus himlen låter lysa över oss vid något tillfälle, så vill vi ge ett helhjärtat gensvar. Det enda villkoret för frälsning är egentligen att vi överlåter karaktären. Vi lever upp till allt det ljus vi har fått. Vi vänder oss till Gud varje gång vi provas. Vi överlämnar varje avgud till honom genast när han visar den för oss. På så sätt kan vi vara fullkomliga vid varje skede i tillväxten. Det finns en biltillverkare som anstränger sig för att leva upp till det måtto som de har valt: "Oavbruten strävan efter perfektion". I vår strävan efter det som har evigt värde får vi inte var mindre ihärdiga.

Vi reder ut begreppen fullkomlighet och perfektionism

Fullkomlighet är aldrig total, varken nu eller efter att Kristus har kommit. Fullkomlighet innebär aldrig att vi blir jämlika med Kristus. Fullkomlighet innebär varken

att vi saknar svagheter eller att vi inte gör några mentala eller fysiska misstag. Ingen som är fullkomlig kommer någonsin att känna att han är fullkomlig.

Fullkomlighet är att oavbrutet utöva tro, vilket bevarar själen ren från varje fläck av synd eller bristande lojalitet mot Gud. Fullkomlighet handlar om en livsstil som är dynamisk och växande hos den person som avspeglar Jesu liv. Han ger inte längre efter för upproriska, syndiga begär.

Perfektionism betonar en absolut punkt där man inte kan utvecklas mer. Perfektionism har sitt ursprung i grekisk filosofi snarare än i Bibeln, och fokuserar på egenskaper i människan som kan finnas där oberoende av om Kristus bor där. Perfektionism är felaktig och farlig, men det är även läran om ofullkomlighet, som låter människans syndighet och hjälplöshet överskugga det som Gud har lovat att göra för den ångerfulla syndaren genom den Helige Andes närvaro som ger kraft. Att nöja sig med läran om ofullkomlighet är att planera att vanära Kristus.

Engagerad i att rentvå Guds karaktär

Som LGT-kristen är jag inte först och främst intresserad av min egen frälsning, eller ens andra människors frälsning. Jag är engagerad i att rentvå Guds karaktär. Det är i det sammanhanget vi talar om mogen karaktär. Det är en mogen karaktär som rentvår honom.

Vid tidens slut kommer ett budskap. Jorden färdas från Eden till Eden. Mitt i processen kommer en period med förvirring, kaos och falska påståenden. Gud och Satan slåss mot varandra. Till slut utvecklas ett folk. Precis som Gud frågade Satan: "Har du lagt märke till min tjänare Job?", (Job 1:8; 2:3) så kommer han i slutet att återigen fråga: Har du sett mina tjänare den sista tiden? Har du

sett vad som sker när hela evangeliets ljus lyser med hela den Helige Andes kraft på en generation som ger hela sina hjärtan till Jesus?

I den sista generationen frågar Gud det väntande universum: Har ni sett vad som blir resultatet när man lever i förbindelse med Jesus? Han är redo idag, att tillkännage: "Här är de som håller Guds bud och Jesu tro."! (Uppenbarelseboken 14:12)

Vi blir frälsta oberoende av lagen, (Romarbrevet 3:28) men vi är inte frälsta utan lagen. Den Helige Ande använder lagen för att överbevisa oss om synd, om vad som är rätt och vad som är rättfärdigt. (Johannes 16:8-10) Lagen kan inte ge liv, (Galaterbrevet 3:21) men lagen är helig, rättfärdig och god. (Romarbrevet 7:12) Jesu död på korset, avskaffade inte alls lagen utan upphöjde den. (Matteus 5:17, 18) Kom ihåg, hans lag är en komprimerad karaktärsbild av honom själv. Den berättar hurdan Gud är. Kan han då, genom att dö och visa sitt självutlämnande, upphäva sitt självutlämnande? Utplånar han, genom att vara det han är när det gäller karaktären, samma karaktär? Det är absurt!

Sammanfattning

Medan vi lyder eftersom han är i oss, förtjänar vi inte vår frälsning genom lydnad. Den som är kristen i den sista generationen förstår att när han har gjort det som Mästaren bad om är han fortfarande en onyttig tjänare. (Lukas 17:7-10) Gud kommer inte att ge sin ära till någon annan. (Jesaja 48:11) Den som är troende den sista tiden inser att han inte har förtjänat någonting, utan att hans Frälsare Jesus Kristus, genom sina meriter har gjort allting möjligt.

Karaktärsöverlåtelse genomsyrar den kristna människans erfarenhet. Karaktärsmognad är denna erfarenhets mål. Det är bara en mogen kristen karaktär som ger bevis som vittnar om Guds osjälviskhet och rättfärdighet. Den som är kristen kan tala om perfekt karaktär men måste undvika perfektionismens dike. Guds kraft till frälsning är evangeliet.

Samtalsfrågor

1. Förtjänar vi vår frälsning på något sätt?
2. Om Guds Ande finns i oss, kommer det att leda till goda gärningar?
3. Gud tar emot oss där vi är, men vad händer sen?
4. Vad är sist och slutligen, det enda villkoret för frälsning?
5. Är det arbete som Gud utför i oss en del av frälsningen?
6. Vilken fråga borde vara viktigare för oss än till och med vår egen frälsning?
7. Vad är skillnaden mellan perfektion och perfektionism?
8. Hur hjälper karaktärsmognad till att avgöra den stora striden?

Samarbete

Att inkludera aktivt samarbete i evangeliet är enligt vissa människor antingen legalism eller romersk katolicism. För dem har lydnad blivit ett slagord. Allt är bra så länge beteende uppfattas som något som egentligen inte spelar någon roll i vårt förhållande till Jesus. Jakob varnade för sådana åsikter, men från Luthers tid och framåt har många behandlat Jakobs bok i den grekiska Bibeln, och

dess positiva hänvisningar till gärningar, med likgiltighet i bästa fall men oftare med förakt.

Tidigare i boken har vi sett att Gud kommer att göra den sista generationen helig. De kan inte göra det på egen hand. Så hur? De samarbetar med Gud. De tillåter honom att arbeta i dem. Vi kallar Guds arbete i oss för "helgelse". Helgelse är en del av evangeliet. Frälsning utan helgelse skulle vara en oxymoron, en motsägelse. Gud kommer, som en del av sitt evangelium, att helga den sista generationen.

Satan gör hårt motstånd mot varje försök att bevara rättfärdigande och helgelse i korrekt förhållande till varandra. Men den sista generationen kommer att förstå och uppleva hela evangeliet, inte ett begränsat evangelium. När Bibelns rättfärdighet genom tro verkar i livet kommer Gud att fullborda det som han har påbörjat. (Filipperbrevet 1:6)

5. Kristi karaktär reproduceras i oss

Rättfärdigande är Guds sätt att omedelbart räkna människor som rättfärdiga och att göra dem det. Gud kommer inte med några sagor när han förklarar en människa rättfärdig. Lärjungens vandring fortsätter, och genom helgelsens process avbildas Kristi karaktär fullkomligt i oss.

Både rättfärdigande och helgelse är Guds verk och de är nödvändiga och ger upphov till frälsning.

Namn och lämplighet

Frälsning som bara existerar på pappret gör ingen nytta. En frälst person måste ha sin titel, men det är först i slutet som man kan veta om han har rätt till titeln, om det

tillsammans med det skrivna pappret även finns bevis för vad det namnet lovar – lämplighet i hjärtat. (Uppenbarelseboken 3:4, RB, KJV och flera engelska bibelöversättningar) När en människa kommer till Kristus och tar emot honom som sin personliga Frälsare räknas han som om han aldrig hade syndat. ”Ta emot” innebär mer än att bara uttala ord och löften. ”Ta emot” innebär att man tar emot Guds verk och tillåter hans kraft att omskapa livet. Det finns villkor för att vi ska få rättfärdigande, helgelse och Kristi rättfärdighet. Medan goda gärningar inte kommer att frälsa en enda människa, så är det omöjligt för en enda människa att bli frälst utan en verksam tro. (Jakob 2:14-26) Gud förvandlar oss enligt en princip som säger att vi måste be om vi ska få, söka om vi ska finna och bulta om dörren ska öppnas för oss. (Matteus 7:7, 8)

När Gud rättfärdigar en människa, förklarar henne rättskaffens, då gör han också den människan rättskaffens. (Lukas 18:9-14) Hon får ingen försäkran om ögonblicklig mognad, men hennes överlåtelse accepteras precis där hon befinner sig. Gud förändrar henne. Ett mäktigt framsteg har gjorts helt och hållet genom Guds kraft. Rättfärdiggörelse tillräknar, räknar en människa som rättskaffens, och rättfärdiggörelse tillägnar, ger, människan rättfärdighet. Allt människan gör är att överlåta sig och samtycka: ”Herre, jag har misslyckats på ett eländigt sätt på egen hand. Var snäll och ta hand om mig där jag är och led mig så snabbt som jag klarar att gå, på den väg som jag behöver gå.” Detta är hennes bön. Då tar Gud den personen och arbetar i henne efter hennes nuvarande andliga kapacitet.

Ständig tillväxt

Ett nytt grässtrå är bara en centimeter högt, men fullkomligt för ett nytt grässtrå. Ett annat strå är längre, men det har vattnats under längre tid och är fullkomligt utifrån sitt växtstadium. Ett annat strå är fullvuxet. Det har skickat ut sina rötter djupt och sträcker sig upp, grönt och perfekt i den milda vinden. Varje grässtrå är fullkomligt för sitt utvecklingsstadium.

Det är likadant för den som är kristen. Det är en illustration av den tillväxt som är involverad i vår helgelse, att vi görs heliga. Rövaren på korset (Lukas 23:42) var inte omvänd så länge, och hade liten möjlighet att leva det nya livet efter sin omvändelse. Men utifrån sitt stadium i kristen tillväxt var han fullkomlig. På samma sätt är den 80-åriga kvinnan fullkomlig, som har läst sin Bibel och format sitt liv efter den i nästan åtta decennier, och hela tiden överlämnat allt åt Kristus.

Att vara fullkomlig i varje stadium av tillväxten kräver vår fullständiga överlåtelse. Vid varje steg i vår vandring med Gud vill vi lära känna och följa hans vilja. Så vi kommer att be, vi kommer att studera de inspirerade skrifterna, vi kommer att delta i församlingens sammankomster. Vi kommer outtröttligt att sträva efter ett personligt andaktsliv.

När Gud uppenbarar mer av sin vilja för oss underkastar vi oss den fullständigt. Vi fortsätter att växa. Vi vandrar i sanningens ljus så fort ljuset visas för oss. Vi säger "Ja" till ljus – inte "Nej"! Att säga "Nej" är upprorsmakarens reaktion.

Helgelse skapar bevis

Mina grannar kanske säger till mig att de är enastående trädgårdsarkitekter och odlare. Men när jag går ut till

min bil kan jag inte undgå att se gräsmattorna som behöver klippas, de bruna döda fläckarna i gräsmattan, ogräset och skräpet på tomten. Jag kan inte heller dölja hur det verkligen ser ut på min egen tomt. Men en granne har en grön gräsmatta, blommor som frodas och vackert klippta buskar. Hans tomt är annorlunda. Jag bryr mig inte om vad han påstår, för jag kan tydligt se att hans tomt är annorlunda jämfört med hans grannars. På så vis har vi en illustration av helgelse som syns i den fysiska världen.

Fullständig anpassning till vår Himmelske Faders vilja, som den steg för steg visas för oss, är helgelse. Guds vilja uttrycks i hans heliga lag. Att hålla alla Guds bud är helgelse. Att leva så att vi är lydiga barn i förhållande till Guds ord är helgelse. Universum iakttar oss och väntar på att vi ska helgas (Romarbrevet 8:18-22).

Enkelt uttryckt är helgelse en tillväxtprocess i en persons privata helighet. Vi uppnår den bara när vi samarbetar med Gud och låter oss själva förändras genom den Helige Andes närvaro och kraft.

Blir våra liv uppstädade, både invärtes och utåt, när vi följer Jesus? Eller är det bara ännu ett högljutt påstående? Är Guds sätt det bästa, eller Satans? Det är därför vi fortfarande är här. Gud håller på att avgöra den frågan en gång för alla.

Ett evangelium

Rättfärdigande och helgelse är delar av ett evangelium, att både räknas som rättfärdig och att bli gjord rättfärdig – att förändra upprorsmakare till människor som lyder frivilligt. En person som en gång blivit förklarad rättfärdig är inte nödvändigtvis oåterkalleligt frälst. Gud kan vara rättvis och rättfärdiga syndaren genom Kristi för-

tjänster, men ingen kan skyla över sin själ med Kristi rättfärdighets klädnad medan han praktiserar kända synder eller ignorerar kända plikter. Vi måste överlåta hjärtat fullständigt innan rättfärdiggörelse kan äga rum. Och för att vi ska behålla rättfärdiggörelsen måste vi leva i ständig lydnad. Våra liv måste visa en aktiv, levande tro som är verksam genom kärlek och som renar själen (Galaterbrevet 5:6).

Vi blir alltför lätt förvirrade när det gäller vår frälsning. En slags självförtroende bereder vägen för att vi ska falla. Vi börjar tänka att vi är frälsta och gradvis börjar vi förlita oss på förvissningen snarare än kraften. Är det någonsin tryggt, på denna sida om himmelriket, att känna att vi är trygga för frestelser? Låt oss akta oss för att någonsin säga så. Ingen kristen människa är bortom räckhåll för frestelser. Guds ord säger: "Många ska bli renade, gjorda vita och luttrade". (Daniel 12:10) Bara de som ut hårdar prövningen får ta emot livets krona. (Jakobs brev 1:12)

När helgelse avlägsnas från evangeliet blir sanningen förvanskad. Detta missförstånd gör att evangeliet snart betraktas bara som en himmelsk saga. Lydnad får en ny etikett, och betraktas enbart som frukten av en frälsning som Jesus redan genomfört på korset. Om frälsning bara handlar om hur vi räknas, och inte om förvandling, då görs helgelse onödig. Syftet med evangeliet är att återupprätta Guds bild i män och kvinnor. Så vi måste både ha titeln och vara passande för himlen. (Matteus 22:1-14) Frälsning innebär en fullständig förvandling. Vi måste bli förändrade.

Vi kan förstås inte förtjäna vår egen frälsning. Det är vi överens om. Men idag finns det många som förespråkar att helgelse avlägsnas från deras begrepp om evangeliet.

De påstår att om man klassar helgelse bara som evangeliets frukt så stärks uppfattningen att vi inte kan förtjäna vår frälsning. Men om man tar helgelse ut ur evangeliet så tar man bort dess kraftfulla syfte. Kan Gud vara både rättvis och samtidigt förklara människor rättfärdiga? Det är den fråga som ställs i Bibeln. (Romarbrevet 3:26, SFB2015) Det sanna evangeliet kommer att räkna människor som rättfärdiga, men det kommer även faktiskt att göra troende heliga. Trots allt, vem är egentligen intresserad av bara den ena delen av de goda nyheterna?

Lydnad är både nödvändig för frälsning och orsak till frälsning

Att säga att något är orsak till frälsning innebär att utan det uppstår inte frälsning. Du måste ha det, annars upplever du inte frälsning. Det kanske är modernt att säga att vi blir frälsta enbart genom att förklaras rättfärdiga, men det som folk menar med det är knappast bibliskt. Helgelse, att göras helig, är nödvändig. Utan helighet kan vi inte se Gud och möta honom i frid. (Hebreerbrevet 12:14) Vi behöver tvättas rena invärtes. (Titus brev 3:5) De renhjärtade ska se Gud. (Matteus 5:8) De som inte har svek i sina hjärtan går igenom den sista tiden och förblir fläckfria inför Guds tron. (Uppenbarelseboken 14:4, 5) Olydnad kan bli förlåten. Förlåtelsen är en gåva. Men lydnad, helighet, att bli lik Kristus, är något som utvecklas – inte ett faktum som man förklarar vara så, när det inte är det. Vid slutet kommer man inte att fråga oss: "Vad trodde du?" utan domen kommer att fokusera på: "Vad gjorde du?" Det vi har gjort kommer att vittna om vad vi har blivit (Matteus 25:31-46). Änglarna kommer att se precis vilken sorts grannar vår Fader har för avsikt att flytta in i den himmelska staden.

Samverkan med hans planer för oss kommer att ha förändrat oss, från själviskhetens representanter till osjälviskhetens representanter. Frälsning innebär verklig förändring, och verklig förändring innebär att man lär sig att avspegla Jesus, även när vår egen oordnade mänsklighet och vår egen defekta karaktär strider inom oss och gör uppror mot godheten. Endast lydnad leder till förändring. ”Den som håller hans ord, i honom är verkligen Guds kärlek fullkomnad. Därav vet vi att vi är i honom. Den som säger sig förbli i honom är också skyldig att vandra så som han vandrade.” (1 Johannes brev 2:5, 6).

När vi misslyckas

Gud vet att vi bara är svaga människor och att utsikten, sedd utifrån vårt liv som är fläckat av synd, krossar allt hopp. Om vi ser på saken enbart med våra utskämda rebellögon förebådar framtiden bara det slutliga andliga misslyckandet.

Vi vill ge oss själva åt honom, men vår moraliska kraft är svag. Det verkar som om vi kontrolleras av våra syndiga vanor. Våra löften och föresatser är som rep av sand. Att kontrollera våra tankar, impulser och känslor verkar som ett överväldigande och till och med omöjligt mål. Vår kännedom om våra brutna löften försvagar vår övertygelse om vår egen uppriktighet. Vi börjar känna att Gud inte kan ta emot oss. Vi ligger kvar där vi fallit, och tårarna blandas med den fuktiga leran. Vi inser att vi återigen behöver omvända oss. Finns det något hopp?

När vi har syndat och vi behöver omvända oss igen måste vi gripa tag i Kristus med ny beslutsamhet. Möjligheten finns fortfarande. Läkaren är fortfarande redo att läka. Hur många människor avvisade Kristus under sitt jordiska tjänande? Inte en enda! Inte en enda människa

som sökte honom lämnades att gå under. Kommer han att göra mindre för oss, eftersom han har påbörjat sitt himmelska tjänande?

Vi måste förstå vad den Helige Ande försöker åstadkomma genom vår vilja. En fullständig förändring kan ske, och måste ske. Det är hans goda vilja att ge oss riket. (Lukas 12:32) Jesus önskar att vi ska sluta synda, men när vi misslyckas påminns vi om att vi har en Försvarsadvokat inför Fadern i honom. (1 Johannes brev 2:1) I honom har vi en Överstepräst som har medlidande med våra svagheter, som av egen erfarenhet känner till det slag som utkämpas i den typ av kropp som vi har. (Hebreerbrevet 2:18) Bara genom att komma till honom igen och igen och igen, bara genom att framhärda i vår egen troskamp, kommer vi att få se honom i härlighet.

Just när vi har som minst lust att be, det är då vi måste be, trots det vi själva känner. Just när det verkar hopplöst måste vi söka honom som är den ende som kan återuppväcka hoppet. Just när vi står på otrons rand måste vi be: ”Herre, jag tror. Hjälp min otro!” (Markus 9:24)

När hoppet sviktar och vi grips av förtvivlan måste vi lära oss att förtrösta, att lita enbart på försoningens förtjänster och i all vår hjälplösa ovärdighet förlita oss på den korsfäste och uppståndne Frälsarens meriter. Vi kommer aldrig att gå under medan vi gör det – aldrig! När ljuset lyser över vår stig är det inte svårt att vara stark, i kraft av nåden. Men att tålmodigt vänta och hoppas när molnen omger oss och allt är mörkt, kräver tro och underkastelse och att vår vilja uppslukas i Guds vilja. Vi blir alltför snabbt missmodiga och ropar enträget att prövningen ska tas bort från oss, när vi borde be om tålamod att uthärda och nåd att segra.

Låt oss göra varje misslyckande till det första steget i klättringen uppför välsignelsens berg. Nerifrån dalen verkar vårt liv bara bestå av nederlag, men senare, från den slutliga segerns höjd kommer vi att se vår erfarenhet ur en annan vinkel. Det som såg ut som en rad misslyckanden kommer då att framstå som en följd av segrar. Vi bör absolut inte bli kvar i synden ”för att nåden ska överflöda” (Romarbrevet 6:1). Men när vi har förnekat vår Herre och kommer till besinning, (Lukas 15:17) låt oss åter igen närma oss nådens tron där segern väntar, genom kraft från ovan. (Hebreerbrevet 4:14-16)

Sammanfattning

Kan Gud vara rättvis och räkna en människa, som inte är rättfärdig, som rättfärdig? Nej! Och det var ändå aldrig hans plan. Hans stora önskan är att hela människor och att hjälpa dem, så att det står rätt till med dem inuti.

Den felaktiga förståelsen av vad Gud gör för syndare förvränger honom. Han är rättvis och den som gör människor riktiga. Rättfärdiggörelse räknar en människa som rättfärdig och gör henne även rättfärdig. Tillägnad rättfärdighet och helgelse är samma sak. Att bli heliggjord är en del av frälsningen. Evangeliet måste göra dessa ting för oss, för de är både nödvändiga och orsak till frälsning, lika mycket som Kristi offer för oss på korset. Alla meriter för vår frälsning kommer från Kristus, oavsett om de är tillräknade eller tillägnade oss.

Trots att vi ofta har varit benägna att falla på vår kristna vandring får vi inte ge upp hoppet. Kristus är villig att förlåta och hela oss. Han vänder sig aldrig bort från någon som uppriktigt söker honom. Jesus kan vända misslyckande till tro, förtvivlan till hopp och nederlag till seger. Valet är vårt!

I den sista generationen visas inte vad Gud kan göra. Han är allsmäktig. Istället visas vad Gud och troende, som är villiga, kan göra tillsammans. Vi kan bli lika Jesus. Eller så kan vi inte. Och universum kommer att få veta, utifrån våra liv, vilket av dessa påståenden som är sant.

Samtalsfrågor

1. Vilka villkor finns för att bli förklarad rättfärdig, för helgelse och för Kristi rättfärdighet?
2. Är det passivt eller aktivt att be, söka och bulta?
3. Finns det något som tillräknas oss när vi förklaras rättfärdiga?
4. På vilket sätt är det något tillägnat, när vi förklaras rättfärdiga?
5. Vad är helgelse?
6. Vilken fråga avgör Gud en gång för alla?
7. Vad är nödvändigt för att vi ska fortsätta att förklaras rättfärdiga?
8. Kan helgelsen avlägsnas från evangeliet och evangeliet fortfarande tjäna sitt syfte?
9. Ger Gud upp när vi misslyckas?

6. Lydnad är ett villkor för frälsning

Lydnad är både ett villkor för frälsning och ett fortlöpande krav för frälsning.

Tro och handling

Många människor har på ett subtilt sätt lurats att tro att vi är frälsta utan lydnad och att lydnad bara är en frukt av att vi är frälsta. Det andliga förfallet i vår tid visar sig i den allmänna önskan, till och med i församlingen, att få allt det goda som Gud erbjuder men utan något av hans

villkor – villkor som hjälper till att läka vårt syndproblem. Den allmänna inställningen idag är: ”Gör oss friska doktor Jesus, men vi vill inte ta din medicin,” eller ”Men doktor Jesus, vi är inte sjuka.”

Är det verkligen vad Bibeln lär? Att vi inte ens är sjuka, eller att det inte finns några villkor för frälsning? Det är snarare så att när vi handlar i tro blir våra andliga önskningar verklighet. Tro är både ett villkor för frälsning och frälsningens fortlöpande krav. Att strida mot lydnad är att strida mot tron.

När Jesus mötte den förlamade mannen vid Betesda-dammen uppmanade han honom: ”Stå upp, ta din bädd och gå.” (Johannes 5:8) Mannen skulle ha kunnat stanna upp för att argumentera med Jesus och säga att det skulle vara legalistiskt om han gjorde ett sådant försök. Men han trodde på Kristi ord, trodde att han hade blivit helad och försökte genast. Han hade en stark vilja att gå och han gick. Han agerade efter Kristi ord, och Gud gav kraften. Han blev helad.

Att lösa dilemmat med ordningsföljden

Olyckligtvis översätts det grekiska ordet för ”förtröstan” med ”tro” eller ”tror”. Förtröstan är mer än att tro mentalt. Det grekiska testamentets ”förtröstan” omfattar tillit och vilja att lyda den person som man litar på.

Så i Bibeln är att tro, förtrösta och lyda samma sak. Bibeln hävdar att den Helige Ande ges ”åt dem som lyder honom.” (Apostlagärningarna 5:32) Vi måste tydligen lyda för att få den Helige Ande. Ändå, utan Jesus ”kan ni ingenting göra.” (Johannes 15:5) Så jag måste ha den Helige Ande för att lyda, men jag kan inte lyda utan Jesus. Utan Jesus kan jag inte få den Helige Ande. Hur löser vi detta dilemma?

Tänk om Gud ger oss frälsningens gåva först, och sedan kommer lydnad bara som dess frukt? Lydnad är verkligen en frukt av frälsningen, men inte bara en frukt. Lydnad är en del av den tro som säger "Ja" till evangeliet. Lydnad finns ofrånkomligen där i början av den kristna erfarenheten. Vi måste lyda evangeliet. (2 Tessalonikerbrevet 1:8; 1 Petrus brev 4:17) Vi måste ha en tro som är verksam. (Galaterbrevet 5:6)

Jesus uppmanade den rike unge mannen att sälja allt han hade, att ge intäkten till de fattiga, och först därefter komma och följa honom. (Matteus 19:16-30; Markus 10:17-31; Lukas 18:18-30) Han såg att mannen var mer hängiven sina egna värderingar än rikets värderingar. Han kunde inte tjäna två herrar, två olika uppsättningar med värderingar. Han måste lyda i lärjungaskapets första stund och även vid varje steg som följde, annars skulle han inte bli Kristi lärjunge. (Lukas 16:13; Galaterbrevet 1:10) Lydnad, som enbart en frukt som blir följden, är en hägring.

Men om vi provar en annan riktning när vi försöker hitta en lösning på dilemmat med ordningsföljden? Om vi säger att vi först måste lyda i egen kraft, och att vi först då är kvalificerade för att bli frälsta? Att vi först måste lyda, och att vi sedan, efter att ha lytt, får den Helige Ande? Problemet blir då att vi har skapat en legalistisk religion. Jag har i viss utsträckning lytt utan Kristus. Genom min lydnad har jag i någon mån förtjänat min frälsning.

Men det finns en tredje möjlighet. Nämligen att i samma – exakt samma – ögonblick som vi uppriktigt ångrar och ber om styrka att lyda, ger Gud oss kraft att lyda. Det blir ingen väntan. Samtidigt som vi svarar i tro talar Gud och ger oss kraft att vara lydiga. Han ger oss kraft att handla

i lydnad. I vår vädjan om hjälp ger han oss hjälp. Gud och människa talar samtidigt, med en röst.

Enligt denna uppfattning kommer lydnad varken först eller sist. Alla Guds bud är möjliggöranden. Vi ombeds inte att handla rättfärdigt utan hans rättfärdighets gåva. Vi behöver inte vänta på att en hög dokument ska behandlas i himlen. Istället, precis i det ögonblick som Gud begär vår lydnad, i samma ögonblick är han redo att ge oss förmåga att göra det. I just det ögonblicket blir rättfärdighet både tillräknad och tillägnad.

Det är omöjligt för oss att hålla Guds bud utan Kristi pånyttfödande nåd. Inser vi hur redo han är att ge oss kraft? Att föda oss på nytt? Han söker efter oss och vill göra oss till kanaler för tro! Han frälser oss inte genom lagen. Inte heller kommer han att frälsa oss i olydnad för lagen. Varken tro eller lydnad frälser oss, men frälsningen kommer inte heller utan trons lydnad. Utan tro som lyder är genuin kristendom omöjlig.

Typer av villkor

Det hjälper oss om vi inser skillnaden mellan det som logikerna kallar "tillräckliga" och "nödvändiga" villkor. Ett nödvändigt villkor måste uppfyllas för att man ska få det önskade resultatet. Det kan finnas flera nödvändiga villkor. För att en bil ska fungera krävs bland annat att det finns bensin, kylarvätska, bromsvätska, ett laddat batteri och en nyckel som sätter igång startmotorn. För att man ska kunna starta fordonet och sedan fortsätta att köra det är flera olika faktorer nödvändiga.

Ett tillräckligt villkor leder automatiskt till det önskade resultatet. Det åstadkommer i sig själv allt som behövs. Det är tillräckligt. Enkelt uttryckt, lydnad är ett nödvändigt villkor för att någon ska bli frälst, men det är inte ett

tillräckligt villkor. Det beror på att det finns både objektiva (utanför oss) och subjektiva (inuti oss) faktorer i frälsningsprocessen.

Jag måste lyda för att bli frälst, men min lydnad är inte i sig själv tillräcklig för att frälsa mig. Jesus dog för mig på korset, och han gav ett offer som var av tillräckligt värde för att frälsa mig, men jag måste aktivt acceptera hans offer. Frågan om frälsning handlar inte bara om ifall offret är tillräckligt utan även om min villighet att ta till mig det.

Frälsning i två delar

Gud utformade frälsningsplanen med två delar. Den objektiva faktorn är helt och hållet utanför oss: Jesus levde och dog i vårt ställe. Den subjektiva faktorn finns helt och hållet inom oss: Vi måste välja att ta emot allt som hans liv och död innebär. Alla meriter som leder till min frälsning kommer genom Jesus. Hans förtjänst är tillräckligt mycket värd för att frälsa. Men det är bara den objektiva delen av en tvådelad plan. Min lydnad är också nödvändig. I sig själv kan den inte frälsa mig. Det är ett villkor som inte ger några meriter, ett nödvändigt men otillräckligt villkor.

Eftersom frälsning omfattar yttre och inre faktorer är både de objektiva och de subjektiva beståndsdelarna nödvändiga. Gud gör val. Jag gör val. Människans fria vilja spelar en lika viktig roll den sista tiden som den gjorde i Edens trädgård. Utan Gud har jag ingen frälsning. På korset gav han ett liv som offrades i mitt ställe. Kristi liv är å ena sidan tillräckligt värdefullt för att bevisa att Guds hantering av syndare är rättvis. Å andra sidan visar Jesus upprorets slut för universum – ”syndens lön”. Alla som gör honom till sin Herre och Återlösare kommer

att räddas från den erfarenhet, att vara övergiven av Gud, som han upplevde.

På så sätt handlar kristendom om mer än Guds val. De återlöstas val är också viktigt. Vår Fader gör det möjligt för oss att välja honom, men det är fortfarande vi som väljer. Om du tar bort människans val från evangeliet blir de goda nyheterna bara ett gudomligt påbud, ett genomdrivande av den gudomliga viljan. Nåden blir oemotståndlig. Men om nåden är oemotståndlig finns det ingen fri vilja.

Bibeln berättar en annan historia. Vår Faders mäktiga ansträngningar för att rädda oss utförs inte isolerade från oss. Han lägger fram liv och död framför oss och vädjar till oss att välja livet. (5 Mosebok 30:19) Sen väntar han. Vad kommer vi att göra?

Sammanfattning

Jag måste acceptera det faktum att Jesus levde och dog för mig, annars har jag inte någon frälsning. Dessutom måste jag lyda honom, annars har jag ingen frälsning. Båda är nödvändiga. Eftersom jag inte kan föra fram några egna gärningar till honom som meriter, (Jesaja 64:6; Efesierbrevet 2:9), måste han dö i mitt ställe och leva i mitt liv. (Romarbrevet 5:8; 8:34; 1 Korinterbrevet 5:7; 15:3; Galaterbrevet 2:20; 3:13; Kolosserbrevet 1:27) Eftersom han vägrar att sätta sig över den fria viljan måste jag välja hans rike. Eftersom jag inte har någon kraft att välja, måste jag ha hans hjälp till och med för att välja. Allt detta måste jag ha, annars har jag inget.

Vår lydnad är ett villkor för frälsning som inte medför några meriter, varken i början eller i framtiden. Vi lär oss att vandra med Jesus, att följa honom vart han än går.

Gud och människan talar tillsammans, samtidigt. Det är en vigsel mellan nåd och tro.

För den som är LGT-kristen är detta något mycket praktiskt. Jag lärde mig, dag för dag och stund för stund, att vandra med Jesus. Det är att leva genom tro. Min relation till Gud djupnar, och det gör även min omvändelse. Jag måste vandra nära Kristus nu, för karaktärsutveckling tar tid. Jesus viftar inte in oss i himlen omedelbart när vi tar emot honom. (Johannes 17:11, 14, 15) Vi fortsätter vår vandring här. Från himlen sänder han oss kraft att lyda! (Hebreerbrevet 4:14-16) Jesus är mer än redo att rädda oss!

Samtalsfrågor

1. Vad är nödvändigt för att våra andliga önskningar ska förverkligas?
2. Vilken slags tro måste vi ha?
3. Vad är fel med uppfattningen att vi blir frälsta och att vi först efteråt lyder?
4. Vad är fel med uppfattningen att vi först måste lyda och inte förrän efteråt blir vi frälsta?
5. Hur löser Bibeln dilemmat med ordningsföljden? Vad gör Gud i samma ögonblick som vi ber honom?
6. Vad är skillnaden mellan ett nödvändigt och ett tillräckligt villkor?
7. Vad behövs för att utveckla en mogen kristen karaktär? På vilket sätt är det viktigt när det handlar om att skjuta upp saker?

Inkarnation

Jesus gjorde mer än att bara sitta i en stol i andra änden av sitt universum och kungöra att vi är frälsta eller förloerade. Han kavlade upp ärmarna, kom hit där vi höll på att drunkna och dök ner i den fallna mänsklighetens situation tillsammans med oss. I mitten av Last Generation Theology står Jesus, som tog på sig vårt fallna kött och i det besegrade synden. Under hela sitt liv kände han en dragning mot själviskhet, inte på grund av sin egen karaktär utan på grund av den fallna mänskliga organismens inbyggda handikapp. Trots det segrade han.

Uppenbarligen kretsar allt i vår teologi kring vilken sorts Jesus vi tror på. Frestades han bara utifrån eller inifrån också, som du och jag? Ja, inifrån också. Vi säger utan att skämmas, att det var båda delarna, för han valde aldrig det onda och alltid det goda. Eftersom han gjorde det vet vi, att samma typ av förbindelse som han upplevde med Fadern, kan bli vår.

Kristi mänskliga natur påverkar hela frälsningsplanen. Som Ställföreträdare och Förebild ödmjukade sig Jesus genom en ofattbar nedstigning till jorden, för att göra en ofattbar uppstigning möjlig. Han är Stegen. Himmel och jord är sammankopplade igen. Denna underbara och Kristus-centrerade sanning lägger grunden för en säker tro.

7. Jesus utgav sig själv och tog vår fallna kropp

Under sin tid på jorden lade Jesus, han som var Gud från evighet, bort en del av sin gudomliga kraft och levde som människa i fallet kött, bland människor i fallet kött. Han

kom inte till vår värld för att som en mindre Gud lyda en större, utan för att som människa lyda Guds heliga lag. Han kunde ha tagit tillbaka dessa krafter när som helst, men för vår skull valde han att leva som vi gör.

Kristus-gestalter, sanna eller falska

Mitt i kristendomen står Jesus Kristus. Vi tror på honom för att vi ska bli frälsta. "Det finns inget annat namn under himlen" som vi kan bli frälsta genom, utom Jesu namn. (Apostlagärningarna 4:10, 12)

Som väntat använder Satan sin energi för att hindra oss från att korrekt förstå vem Jesus är och hur hans arbete samverkar med oss.

I centrum för Kristi arbete för människan finns hans inkarnation: Jesus lämnar sin gudomliga existens i himlen för att ta en mänsklig kropp och födas i denna värld som spädbarn, växer upp till en vuxen man, lever ett liv som är obefläckat av synd och offerar frivilligt livet för oss på korset, i vårt ställe.

Religiösa system har utmålat Jesus på många olika sätt. Ett system beskriver honom som så långt bort, så mycket högre än vi, att andra medlare (som hans moder Maria och "helgonen") introduceras för att överbrygga klyftan mellan honom och resten av oss vanliga människor. Han beskrivs också som den mystiska Kristus, en outgrundlig vis man, en uppstigen mästare, en utvecklad människa eller en revolutionär uppkomling. Andra säger att han bara var en människa, skapad som vi, att han hade en början, men att Gud tog honom och upptog honom i en speciell roll som sin "Son". Så det är inte konstigt att Paulus varnar oss för dem som skulle komma med en trefaldig irrlära: lära ut ett annat evangelium, påverka gen-

om en annan ande och undervisa om en annan sorts Kristus. (2 Korinterbrevet 11:4)

Jesus uttömde sig själv

Bibeln säger att Jesus i begynnelsen var hos Gud Fadern. (Johannes 1:1-3) Han var Gud från evighet och slutade aldrig vara Gud. (Filipperbrevet 2:6; Hebreerbrevet 1:8) Men han tog vårt kött (Johannes 1:14) – precis hur får vi inte veta. Men precis vad är tydligt.

Jesus, utan vilken inget skapades av det som skapades, steg frivilligt ner i sin skapelse. Det var som en tredimensionell Konstnär som förminskar sig själv in i sin tvådimensionella målning. Jesus tömde sig själv på vissa av sina gudomliga krafter för att slå upp sitt tält sida vid sida med våra, under omständigheter som var identiska med våra. Han kom till jorden på detta sätt, inte för att ge en mindre Guds lydnad till en större Gud, utan som en människa för att lyda Guds lag.

Bibeln befaller oss att ha Kristi sinnelag: ”Var så till sinnes som också Kristus Jesus var, vilken, då han var i Guds gestalt, inte ansåg det som en rövad skatt att vara jämlik Gud, utan utgav (bokstavligen uttömde) sig själv, och tog på sig en tjänares gestalt, och blev lik oss människor. Och sedan han hade trätt fram som en människa ödmjukade han sig själv och blev lydig intill döden, ja, intill döden på korset.” (Filipperbrevet 2:5-8)

Det är därför Jesus måste motsvara vår situation. Vi ska leva våra liv överlåtna till Fadern, precis som Jesus gjorde. (1 Johannes brev 3:1-3; Lukas 22:42) Om han hade använt sina gudomliga krafter för att skaffa sig genvägar för att lyda, som vi inte kan ha, då skulle han inte ha visat oss hur vi ska lyda. Så han ”utgav sig själv” och

lade bort krafter som vi inte kan ha, så att han lydde genom tro, precis som vi måste lyda.

Som vart och ett av Adams barn

Det skulle ha varit nästan oändligt förödmjukande för Guds Son att ta på sig människans natur, till och med när Adam stod i sin oskuld i Eden. Men Jesus tog på sig mänsklighet när människan hade försvagats genom fyra tusen år av synd. Som alla Adams barn tog han på sig resultatet av ärftlighetslagarnas verkningar. Vilka dessa resultat var syns i hans jordiska förfäders historia. Han kom med ett sådant arv för att dela våra sorger och frestelser, och för att ge oss ett exempel på ett syndfritt liv.

Han litade på Fadern, och det är alla Adams barns förmån. Han utövade tro. När Satan kom för att fresta honom fick han inget fotfäste hos honom. (Johannes 14:30) Det fanns inget i Jesus som svarade på Satans spetsfuntigheter. Han samtyckte inte till synd. Han gav inte efter för frestelser ens med en tanke. Och här är de goda nyheterna: så kan det vara med oss! (Psaltaren 17:3; Uppteckelseboken 3:21) Jesus levde som människa precis som vi måste leva som människor. Hans mänsklighet var förenad med gudomlighet. (2 Petrus brev 1:3, 4) Han levde utan att synda genom att ha den Helige Ande boende i sig på samma sätt som vi kan uppleva det. Vi behöver inte ha kvar en enda syndig benägenhet.

Den kraft som han hade lades åt sidan

Hur visade sig detta uttömmande i Jesu dagliga liv? Vid ett tillfälle korsade lärjungarna Galileiska sjön i en båt. Jesus var med dem. Det kom ett kraftigt oväder som hotade att sänka farkosten. Jesus stod i båten och bad till sin Fader: "Shalom!" Sjön blev stilla.

När Jesus hade väckts för att möta stormen var han inte rädd utan hade fullkomlig frid. Men han förlitade sig inte på någon allsmäktig kraft som han själv hade. Det var inte som ”Herre över jord, hav och himmel” som han låg och sov i aktern. Den kraften hade han lagt bort. Han sa: ”Jag kan inget göra av mig själv”. (Johannes 5:30) Han litade på Faderns makt. Det var i tro – i förtröstan på Guds kärlek och omsorg – som Jesus vilade, och kraften i det ord som stillade stormen var Guds kraft. (Markus 4:35-41)

Hans rättmätiga krafter

Han kunde ha tagit tillbaka sina gudomliga krafter när som helst, för det var hans rättmätiga krafter. (Johannes 10:18; Filipperbrevet 2:6) Men från den tid då han började sin mänskliga erfarenhet som spädbarn och tiden för hans korsfästelse vägrade han att använda sig av de krafter som han hade lagt bort. Varför? Eftersom vi inte har sådana egna krafter.

Han gav ett fullkomligt exempel på hur män och kvinnor kan leva med samma förbindelse med vår himmelske Fader. Han underkastades samma begränsningar i sitt kött som vi i vårt, för det köttet var trots allt precis samma slag som vårt. (Hebreerbrevet 2:7-18) Vi kan leva i fallet kött utan att ta del av de djupa och farliga tendenser som det köttet har. Vi kan lyda precis som han lydde.

Sammanfattning

Trots att han fortfarande var Gud lade Jesus bort vissa av sina gudomliga krafter. Det gjorde han eftersom han kom för att ge sin lydnad, inte som Gud till Gud, utan som människa till Gud. Denna del av LGT:s grundval utmanar oss och visar att vi kan leva precis som Jesus levde, efter-

som han levde precis som vi måste leva. Han kom inte som någon sorts junior-Gud eller halv-Gud för att lyda Gud fullkomligt. Han var helt och hållet Gud, Gud själv, Gud oförminskad, men han litade på sin Fader för att få kraft, precis som vi måste lita på honom idag för att få kraft.

Om vi inte kan förstå hur Jesus levde, hur ska vi veta hur vi ska leva som kristna? Hur ska vi ha den enhet som berättar för andra att vi känner Kristus? Om vi inte kan veta något om hur långt Jesus sänkte sig för att möta oss i vår nöd, hur ska vi veta om han kom för att ge oss seger eller inte? Han genomgick en nästan oändlig förödmjukelse för vår skull, för att bli som vi är. Varför? Eftersom det skulle ha inneburit nederlag för honom själv om han hade använt sina gudomliga krafter medan han hade vår natur, och han skulle ha lämnat oss utan förebild.

Inkarnationen var spektakulärt praktisk, där vi ser Jesus som vår Förebild. Vår brinnande, oåterkalleliga längtan är att efterlikna och ta efter honom, genom den nåd och styrka som han ger oss, ända till himlens port.

Samtalsfrågor

1. Vad är inkarnationen?
2. Enligt Paulus, vilka tre ting brukar höra samman när irrläror presenteras om vissa saker?
3. Jesus blev människa, men valde han att leva under förutsättningar som är identiska med våra?
4. Hur skulle Jesus lyda, som Gud eller som människa?
5. Vilka var Jesu rättmätiga krafter när han var på jorden?
6. Vilka krafter vägrade Jesus att använda när han var på jorden?

7. Kan vi, liksom Kristus, få en erfarenhet där våra tankar inte ger Satan något fotfäste?
8. Slutade Jesus någonsin att vara Gud?

8. Jesus frestades både utifrån och inifrån

Det som Jesus inte har tagit på sig, det har han heller inte helat. Han tog på sig vår oordnade mänsklighet och frestades både utifrån och inifrån. Han kunde välja att synda, men han valde ständigt att inte synda. I detta avseende levde han hela sitt jordiska liv så som vi kommer att leva när vi en gång får Guds sigill. Även efter att prövningstiden avslutats kommer hans kraft och närvaro att fortsätta vara med hans efterföljare. Idag ger han dem en erfarenhet som innebär fullständig seger över synd nu.

Gamla och nya kontroverser

På trehundratalet sa Gregorius av Nazianzus något som var ganska djupsinnigt. Det skedde under den apollinariska kontroversen. Kärnan i denna kontrovers var Apollinarius teori (han var präst, intressant nog i Laodicea) att Jesus hade en mänsklig kropp men ett gudomligt sinne. Det var ungefär som att säga att Jesus var som vi från halsen och neråt, men inte som vi från halsen och uppåt.

Som svar på denna teori kontrade Gregorius: "Om någon har satt sin tillit till honom (Jesus) som en man utan mänskligt sinne, då är han verkligen från sina sinnen och helt ovärdig frälsning. För det som han (Jesus) inte har tagit på sig, det har han heller inte helat. Men det som är förenat med hans Gedom är också frälst. Om bara halva Adam hade fallit då kunde det som Kristus tar på sig och

frälser också bara vara halvt. Men om hela hans natur föll, då måste den bli förenad med hela den Enföddes natur, och på så sätt bli frälst i sin helhet.”

Gregorius insåg problemets betydelse, ett problem som inte bara kom från vissa missledda lärare på hans tid, utan även i vår tid. Kristi mänsklighet framställs ofta som om den skulle ha varit delvis som Adams och delvis som vår. Men eftersom syndafallet påverkade människan på alla sätt måste vi i Jesus ha en Frälsare som besegrar synden i samma kött som vårt eget. (Matteus 8:17) Den mänsklighet som han antar måste vara helt och hållet påverkad av syndafallet, precis som vår natur är, och den seger som han vinner över den oordnade mänskliga naturen måste vara lika fullständig.

Jesus antog vår fallna natur

På så sätt antog Jesus vår oordnade mänskliga natur – inte Adams natur före syndafallet, utan efter. Trots att Jesus var syndfri, (Hebreerbrevet 7:26) och aldrig valde att synda, (Hebreerbrevet 4:15) så var hans mänskliga natur samma oordnade typ som vår egen. Det måste den vara. Jesus måste komma för att besegra synden i dess egen håla, på dess hemmaplan. Därför måste han möta synden i fallet mänskligt kött. Han måste konfrontera den i hela dess styrka. Vi vet att det var precis det han gjorde, för Bibeln säger att:

”För det som var omöjligt för lagen, därför att den var svag genom köttet, det gjorde Gud, då han sände sin Son i syndigt köttets liknelse och för syndens skull, fördömde synden i köttet, för att lagens rättfärdiga krav skulle uppfyllas i oss som inte lever efter köttet utan efter Anden.” (Romarbrevet 8:3, 4)

För att bära våra synder måste han vandra i vårt kött. Om hans sår ska kunna hela oss måste han få sina sår i den typ av fallet kött som vi har. (Jesaja 53:1-6) Jesus var fri och inte tvingad av någon. Han utsattes för prövning med risk att falla, precis som Adam och mänskligheten. Om det inte är möjligt att ge efter, (Hebreerbrevet 2:18) är frestelsen ingen frestelse. Vi står emot frestelser genom tro som tar ett fast grepp om gudomlig kraft.

Med varje efterkommande generation har mänskligheten blivit ännu mer försvagad. Som en fotokopia som blir fotokopierad, och den bild som kopieras från kopian, och nästa bild som kopieras från den kopian, så blir varje upplaga av bilden sämre jämfört med kopian före. Men det som är sant när det gäller vår mänskliga natur efter Adams fall var även sant när det gällde Jesu mänskliga natur. Den påverkades precis på samma sätt. Vi är belastade med suddig, fotokopierad mänsklighet, och det var han också. Ändå segrade han! (Uppenbarelseboken 3:21)

Skillnader mellan Jesus och oss själva

Det fanns några tydliga skillnader mellan Kristus och oss. Han var Gud. Det är inte vi. Som Gud hade han inneboende rätt till krafter som Gud. Det har inte vi. Hans karaktärs nivå är den rättfärdige Gudens karaktär. Det är inte vår. Vi har alla valt synd. Det gjorde aldrig han. Ändå, vilken skillnad är det mellan hans mänskliga förutsättningar och våra egna? Ingen.

Vi ska nämna en annan skillnad här. Jesus kunde aldrig synda, om han framgångsrikt skulle kunna återlösa människan. En enda synd från hans sida, och hela den stora striden skulle vara förlorad. Satan skulle ha fått rätt. Så Jesus genomlevde sin tid som människa som vi, i samma kött som vi har, med samma fallna naturs krav och drag-

ningskraft som han undertryckte, centimeter för centimeter, varje steg han tog, under 33 år. (Matteus 26:39, 42; Markus 14:36; Lukas 22:42; 1 Korinterbrevet 9:27) Vårt fall är annorlunda. Vi har alla syndat, men vi har alla en Frälsare. Jesus tog frivilligt vår plats för att vi ska kunna få en andra rättegång, en provningstid till, ännu en möjlighet att välja Guds rättfärdiga moraliska plan för oss. Jesus kunde inte synda en enda gång utan att förlora allt. Vi har syndat många gånger, ändå kommer vi, om vi genom hans kraft överger synden, att bli räddade till slut. Om Jesus liv ska ha någon betydelse som förebild för oss, då är det avgörande att han ärvde precis det som vi ärver. Om vår Herre tog på sig en fullkomlig mänsklig natur, då kopplade han åter samman Gud och människans natur före syndafallet, men inte Gud och den fallna människan. Den klyftan behöver fortfarande överbryggas. Men om Kristus delade vår fallna mänskliga natur har han överbryggat hela klyftan mellan Gud och den fallna människan. Då har vi en Frälsare!

Livet i slutzonen

Jesus levde hela sitt liv utanför slutzonen, den period vid tidens slut när människans provningstid kommer att ha avslutats. (Uppenbarelseboken 22:11, 12) När provningstiden avslutas, när återlösningen är genomförd och Jesus gör sig redo att komma tillbaka, kommer helgedomen i himlen att sluta fungera som den alltid gjort tidigare. Medling för synd kommer att ha upphört. Villiga troende människor kommer att ha slutat synda genom den Helige Andes kraft. Inga nya synder kommer att stiga upp till himlen för att registreras i helgedomen.

Efter att provningstiden avslutas kommer vi fortfarande att få kraft från Kristus, som lovade att aldrig lämna oss,

(Matteus 28:18-20) men under denna fruktansvärda tid kommer vi att leva, att stå inför en helig Gud utan Medlare. Våra karaktärer kommer att ha blivit renade från synd genom Kristi blod. (Hebreerbrevet 9:14) Genom Guds nåd och ett visst mått av ansträngningar från vår sida, som kallas för tro, (men som inte ger oss några meriter!) kommer vi att ha blivit segrare i kampen mot det onda.

Jesus levde inte bara ett segrande liv genom Faderns kraft precis som vi måste göra, utan han var som vi, frestad utifrån och inifrån. (Johannes 2:25; Hebreerbrevet 2:11, 14, 16-18; 4:15; Lukas 22:42) Hans mänskliga natur drog i honom och kom med sina krav, precis som vår natur gör. Men han valde aldrig att ställa sig bakom dessa begär från hans mänskliga kropp. Han utvecklade aldrig syndens vanemässiga mönster, för han syndade aldrig.

Sammanfattning

Jesus tog vår oordnade mänskliga kropp, och följaktligen blev han frestad både utifrån och inifrån. För att hela vår fallna mänsklighet måste han genomföra sitt uppdrag som människa, i vår fallna mänskliga natur. Han levde hela sitt liv på jorden som vi kommer att leva efter att vi fått Guds sigill.

Vi har alla syndat och saknar härligheten från Gud. (Romarbrevet 3:23) Vi har både utvecklade syndiga vanemönster – tendenser som vi måste kämpa med, och nedärvda böjelser. Trots det får vi mod att kämpa våra egna strider när vi inser att Jesus utkämpade striden mot inre böjelser och bevarade sin karaktär ren.

Genom att bevisa att en människa som är belastad med alla den mänskliga naturens svagheter kunde, genom Guds inneboende Ande, lyda hans lagar, frivilligt och

utan påtryckningar, visade Jesus att de moraliska krav som Gud ställer är rättvisa och att Satan har ljugit. Han visade oss vad han är villig att göra för den sista generationen. Hans kraft kommer, även efter att prövningstiden har avslutats, att vara tillgänglig för oss så att vi kan besegra synden.

Samtalsfrågor

1. Om Jesus inte, genom sin inkarnation, tog på sig vår mänskliga natur, vad kunde han då inte ha gjort?
2. Hur fördömde Jesus synden?
3. Var Jesu mänskliga natur av samma sort som vår?
4. Vems liv är det enda som utgör en mönsterbild över hur vi kommer att vara tvungna att leva efter att prövningstiden avslutas?
5. Frestades Jesus både utifrån och inifrån?
6. Vilka böjelser vägrade Jesus att förena sig med?
7. Vad visade Jesus oss, genom att lyda i en mänsklig natur som var belastad med mänsklig svaghet, vår egen fallna natur, när det gäller de krav som Gud ställer?

Försoning

Det är lika viktigt att ha en korrekt förståelse av hur syndafallet påverkade människans situation, som att ha en korrekt förståelse av försoningen. Är försoningen avslutad? Nej. Den pågår och närmar sig sitt slut.

Reningen av helgedomen i himlen är förknippad med reningen av människors liv på jorden. Försoningen är inte bara utvärtes eller enbart teoretisk. Den är del av vår dagliga erfarenhet för att föra oss i full harmoni med Gud. Försoningen är inte bara en "utbetalning" av det som

Jesus förtjänade på korset, utan den innebär även att vår store Överstepräst sänder den Helige Ande för att ge oss kraft. Det arbete som utförs i oss av den Helige Ande är en del av försoningen.

9. Jesus genomför den slutgiltiga försoningen nu

Jesu försoning utlovades i Edens trädgård. Med hans inkarnation och därefter hans död som vår Ställföreträdare på korset, började hans försonande arbete. Han uppstod från de döda och for till himlen år 31 e.Kr. för att företräda oss inför Fadern, som tog emot hans offer för oss. Genom det offret kan vi få ett rätt förhållande med Gud så fort vi tar emot hans gåva som innebär förlåtelse och hjärtats rening. År 1844 e.Kr. trädde han in i den himmelska helgedomens andra avdelning, och påbörjade den avslutande fasen i sin försoning. Idag genomför Jesus den slutgiltiga försoningen.

Försoning utlovades i Eden

I begynnelsen hade Gud uppmanat Adam och Eva att lyda honom. (1 Mosebok 2:16, 17) Människorna fick möjlighet att helt och hållet kringgå synden. Och ändå, om de verkligen skulle vara fria kunde Gud inte tvinga fram lydnad. Satan gjorde allt han kunde, när Eva kom ensam till trädet. (1 Mosebok 3:1-5) Mycket snart, men utan ett genomtänkt beslut att göra uppror, hade Adam och Eva valt att vara olydiga.

Före den allvarliga nödsituationen hade man vidtagit åtgärder. Jesus var "Lammet som har blivit slaktat från världens grundläggning". (Uppenbarelseboken 13:8) Fadern och Sonen beslutade inte att synden skulle finnas,

men genom att ge skapade varelser frihet förutsåg de dess existens. De var förberedda på nödsituationen när den utvecklades. Så fort det fanns synd fanns det en Frälsare.

Försoning utlovades i Eden. I 1 Mosebok 3:15 lovade Gud att kvinnans Säd skulle triumfera över ormens säd. Jesus skulle komma från Adam och Evas släktled. Han skulle bereda vägen för människan att förvandlas från sin oordnade, upproriska situation, till helighet och osjälviskhet. Den gudomliga bilden skulle återupprättas. Gud och människan skulle vandra tillsammans igen! (1Mosebok 3:8; Romarbrevet 8:29; Uppenbarelseboken 21:3)

Av samma slag

Varför steg Jesus ner från himlen till denna planet? Varför iklädde han sig vår mänskliga natur? Han tog samma dramatiskt oordnade mänskliga kropp som vi har eftersom det var den fallna människan som behövde frälsning. Om han skulle offras i vårt ställe var han tvungen att ta just den slags mänsklighet som verkligen identifieras med oss.

En colli hund kan inte springa i en hästkapplöpning. Den kan vara den snabbaste collien på jorden, men den är ingen häst. Bara hästar kan springa i hästkapplöpningar. Jesus måste identifiera sig fullständigt med vår fallna mänskliga kropp, på alla sätt. Denna mänskliga natur måste vara annorlunda än Adams natur före hans fall, för Jesus kom för att dö. (Hebreerbrevet 2:14) Syftet med inkarnationen var delvis att tillhandahålla ett offer som var av samma slag som dem som offret gjordes för.

År 4 f.Kr. kom Jesus som ett spädbarn. Han var född i fattigdom, uppfostrad av Josef och Maria och växte upp som andra barn. Han levde sitt liv i den mänskliga natur

som behöver bli helad. Och med hans sår blir vi helade. (Jesaja 53:5; Matteus 8:17; 1 Petrus brev 2:24) År 31 e.Kr. dog Jesus på korset i vårt ställe. Frälsningens steg var rest. På Golgata hängde han mellan himmel och jord, och skapade en förbindelse mellan Gud och människa. Ett fullkomligt liv offrades. Ett fullständigt försoningsoffer frambars. Synden hade blivit besegrad i fallen mänsklig natur – inte i en natur som inte var fallen, eller som bara var delvis fallen. Han hade dött för dem som var likadana, lika för lika.

Kristus som offer, Kristus som Överstepräst

Kristus drog sitt sista andetag när han hängde på korset, men försoningen måste fortfarande förmedlas på något verkligt sätt i himlen. Få kristna människor är medvetna om att helgedomen på jorden var en avbild av en himmelsk förebild. (2 Mosebok 25:8, 9) Texter i Hebreerbrevet tydliggör att det verkligen finns en himmelsk helgedom:

Men huvudsumman av det vi talar är detta: Vi har en sådan överstepräst som sitter på högra sidan av Majestätets tron i himlarna, och tjänar i helgedomen och i det sanna tabernaklet, som Herren har rest och inte någon människa. För varje överstepräst blir tillsatt för att bära fram gåvor och offer, därför var det nödvändigt att också denne hade något att bära fram. För om han vore på jorden så skulle han inte vara präst, eftersom det finns präster där som bär fram gåvorna enligt lagen, vilka tjänar en förebild och skugga av det himmelska, såsom Mose blev förmanad av Gud när han skulle bygga tabernaklet, för han sa: Se till att du gör allt efter den förebild

som blev visad för dig på berget. (Hebreerbrevet 8:1-5)

Därför var det nödvändigt att avbilderna av de himmelska tingen skulle bli renade med dessa medel, men de himmelska tingen själva renas med bättre offer än dessa. För Kristus har inte gått in i den helgedom som är gjord med händer och som är en avbild av den verkliga, utan han har gått in i själva himlen, för att nu träda fram inför Guds ansikte för vår skull. (Hebreerbrevet 9:23, 24)

Medan han var på jorden hade han offerdjurets roll. Nu när han är i himlen är hans roll att vara Överstepräst. Medan han var på jorden gav han sitt liv. Nu i himlen frambär han som Överstepräst, kraften i det livet. (Hebreerbrevet 7:16) Medan han var på jorden tillhandahöll han frälsning för varje människa som skulle komma att söka den. (Hebreerbrevet 2:9) Från himlen sänder han ut sin gudoms hjälpande kraft för att i människan verkställa den försoning som han utverkat.

När kan vi ha rätt förhållande till Gud? Måste vi vänta tills Jesus har avslutat sin medling i himlen? Nej! Vi kan ha det rätt ställt med honom så fort vi tar emot hans gåva som renar hjärtat. (Jesaja 27:5; Romarbrevet 5:1) Nedladdningen fungerar idag. Dörren är fortfarande öppen. För den som är kristen börjar himlen på jorden. När vi ger våra hjärtan till honom tar han emot oss precis där vi är och förlåter våra synder. Han tar oss i handen, han leder oss in på den stig som han vandrar på, och vi fortsätter tillsammans på Lammets stig, han som blev dödad för oss. I det ögonblicket har vi inte kommit fram till vår

destination, men vi har rätt förhållande till Gud och är på väg. Så underbart det är att vandra med Jesus!

Daglig och årlig helgedomstjänst och 1844

Jesus påbörjade sitt arbete i det Heliga år 31 e.Kr. när han steg upp till himlen. Det system för helgedomstjänsten som Gud hade inrättat omfattade den dagliga helgedomstjänsten och avslutades en gång om året med Försoningsdagen. Kristi arbete i himlen, som började år 31 e.Kr. var motsvarigheten till den jordiska helgedomens dagliga tempeltjänst.

De jordiska ceremonierna var bara avbilder av de sanna. Under 1813 år efter sin uppståndelse fortsatte Jesus att tjäna, precis som i de jordiska offrens dagliga rutin, som vår Överstepräst genom att erbjuda nåd som ger "barmhärtighet och ... nåd till hjälp i rätt tid". (Hebreerbrevet 4:14, 16) Han önskade berätta mycket mer för sitt folk, men de kunde ännu inte bära det. (Johannes 16:12) Vartefter tiden gick hade Guds efterföljare kommit ur kurs, och gjort en avstickare ut i starka irrläror. Det skulle ta flera hundra år av reformation att komma tillbaka dit där Gud kunde "rena lägret" från all synd. (3 Mosebok 16:21, 22, 30)

Yom Kippur, Försoningsdagen, (3 Mosebok 16; 23:26-32) var en årlig symbol för Guds slutgiltiga plan att ta bort all synd från universum för alltid. (Daniel 8:14) Den var en symbolisk påminnelse, år efter år, om att Gud till slut skulle sluta med förhandsvisningarna och uppnå det mål som förutsagts.

I Daniel 8:14 förkunnade han att reningen av den sanna helgedomen i himlen skulle börja efter 2300 dagar, som betydde år. (4 Mosebok 14:34; Hesekiel 4:6) Vi känner också till startpunkten för denna nedräkning: år 457 f.Kr.

(Daniel 9:25; Esra 7:13) Två tusen trehundra år senare tar oss till år 1844 e.Kr. Vid den tidpunkten förflyttade Jesus sig från det Heliga i himlen till det Allra Heligaste.

I den årliga tempeltjänsten avlägsnades Israels menighets synder. Men i den nuvarande parallellen i vår sista tid, från 1844 och framåt, började människors liv till sist att utvärderas. Person för person, bedöms varje liv som man bekant att man gett åt Gud. De som påstår sig ha trott på honom är hans karaktärsvittnen. Vilket vittnesbörd ger de genom sina liv? Universum som ser på ser och hör varje historia. Med hänförd koncentration utforskar de vad som verkligen skedde i oss när vi förenade oss med Jesus.

Så den avslutande försoningen började 1844. Den är på gång nu. Den pågår nu. I helgedomen därovan håller Jesus på att genomföra den slutgiltiga försoningen.

Sammanfattning

Jesu människoblivande och offerdöd på korset i vårt ställe, var bara början på försoningen. Hans tempeltjänst i himlen sedan 1844 är nödvändig för att fullborda försoningen.

Somliga höjer sina röster idag för att de vill nedtona Guds folks profetiska arv. De skulle vilja säga att när Jesus dog på korset var försoningen fullbordad och att nu väntar den som är kristen bara på att Jesus ska komma tillbaka. Men försoningen avslutades inte på korset. Ett fullkomligt offer offrades där, men för att det ska bli verksamt för oss måste Kristi liv manifesteras i våra liv. Jesus befinner sig nu i det Allra Heligaste i den himmelska helgedomen, där han håller på att fullborda den avslutande försoningen.

Detta är en praktisk sak, något verkligt avgörande, för den hjälper oss att undvika den förkrympta bild av evangeliet som blir följderna av att begränsa försoningen till korset. Att undvika Kristi prästerliga tjänst i det Allra Heligaste i den himmelska helgedomen leder oundvikligen till att man undviker den allra heligaste levnaden medan vi är på jorden. LGT:s förståelse av försoningen hjälper oss att inse dess betydelse för våra liv. Den förändrar vårt sätt att leva idag.

Samtalsfrågor

1. När började Jesu prästerliga tjänst i den himmelska helgedomen?
2. Vad började Jesus göra år 1844?
3. Så fort det fanns synd, vad mer fanns det?
4. Med vem måste Jesus helt och fullt identifiera sig och helt och hållet vara av samma slag som, för att kunna bringa försoning?
5. Varför måste hans försoningsoffer utföras i samma slags mänskliga natur som vår?
6. Vad sänder Jesus nu från himlen till oss?
7. När kan vi ha frid med Gud?
8. Vad förebådade den årliga helgedomstjänsten, Yom Kippur, när hela Israels läger renades från all synd?

10. Rening i himlen kopplad till rening på jorden

Varken Luther eller de milleritiska Adventister som levde år 1844 slutförde reformationen eller förstod änglabudskapen i Uppenbarelseboken 14 och 18. Reningen av den himmelska helgedomen är förknippad med att tvätta och rena människors liv på jorden. Helgedomen är renad när Gud har ett folk som har blivit så fast rotade i sanningen att de aldrig mer kommer att rubbas så att de tvivlar på honom eller låter bli att lyda de plikter som de känner till. Störtfloden av synd som behöver förlåtelse har torkat ut. Kristi närvaro blir kvar hos dem som har valt honom. Den Helige Ande ger dem kraft att lyda även efter att den förlåtande prästtjänsten har avslutats.

Reformationen lämnad ofullbordad

Gud leder på ett speciellt sätt, genom sin Helige Ande, sina tjänare på jorden i de stora rörelser som för frälsningsverket framåt. Människor är verktyg i Guds hand. Han anlitar dem för att uppnå hans nådiga syften. Var och en har sin roll att spela, och var och en har fått ett mått av ljus, som är anpassat för behoven på hans tid. Vi får tillräckligt ljus för att utföra det arbete som Gud har gett oss att göra.

Trots det har ingen människa, oavsett hur hedrad hon blivit av himlen, någonsin nått en fullständig förståelse av den stora frälsningsplanen. Den dödliga människan förstår aldrig helt och hållet det gudomliga syftet med arbetet i hennes egen tid. Inte heller den uppriktigaste predikant eller Ande-ledda reformator har ännu förstått allt. Reformationen har lämnats ofullbordad. Inte ens sjundedagsadventister har fullbordat Guds verk. Vi har varit sena att fatta ”sanningen för vår tid”, men budskapen i

Daniels bok och Uppenbarelseboken håller nu på att bära frukt. Till sist börjar vi förstå vår plats i den bibliska historien. Mäktiga sanningar uppenbaras inför våra egna ögon.

Gud har placerat sitt folk på vägen till en totalt anorlunda religiös erfarenhet. Han vill att vi ska fullborda reformationen. Det kommer en sista generation. En dag kommer evangeliets ljus att lysa med oförminskad styrka, som det gjorde under det första århundradet när apostlarna predikade. Det folk som låter det ljuset fylla dem kommer att användas av Gud för att göra slut på ondskan en gång för alla. Detta är evangeliets syfte!

Floden av synd torkar ut

Ett av de mest angelägna budskapen om helgedomsläran sedan 1844 är att något speciellt krävs av Guds efterföljare när det gäller karaktärsutveckling, som kanske inte har varit lika avgörande för församlingens utveckling tidigare. Adventister fick förmånen att fatta realiteten i Kristi tjänst i den himmelska helgedomen och den förundersökande domen som pågår nu. Reningen av den himmelska helgedomen är förknippad med tvättande och rening av människors liv på jorden.

Gud manar oss: ”synda inte”, och ”Gå och synda inte mer”, (2 Mosebok 20:20; Psaltaren 4:5; Johannes 5:14; 8:11; 1 Korinterbrevet 15:34; 1 Johannes brev 2:1) att rena oss själva liksom Jesus är ren (1 Johannes brev 3:3) och att vandra som Jesus vandrade. (1 Johannes brev 2:6) Det enda sätt vi kommer att göra det på, är genom att leva rättfärdiga liv – liv där vi visar förbehållslös lydnad mot honom. När vi är så fast grundade i sanningen, både i lära och erfarenhet, att vi inte kan rubbas, då kommer vi inte längre att synda. Vi kommer att sluta skicka

synder till den himmelska helgedomen för att de ska bli förlåtna.

Vår förbindelse med honom kommer att vara så fast att vi aldrig mer kommer att rubbas så att vi tvivlar på hans godhet, hans visdom eller hans rättfärdighet. Vi kommer att inse att hans krav är till för att skydda oss. Vi kommer att lita på hans instruktioner, för till slut kommer vi att känna igen hans röst. (Johannes 10:1-6) Allt detta har Satan förnekat och förvrängt, men idag är det bevisat att han har fel.

Under hela våra liv har vi sänt en flod av synd som har svallat upp till den himmelska helgedomen för att renas. Var och en av dessa synder måste avlägsnas av Kristus. Men den dag närmar sig när störtfloden av synd kommer att torka ut, när kända plikter kommer att utföras och när vi kommer att leva av varje ord som utgår från Guds mun. (5 Mosebok 8:3) Hans Andes fullhet kommer att manifesteras.

Gud är så god och vi, hans folk, kommer att bli så beslutsamma att göra efter hans godhet, att vi kommer att sluta synda. Vi lever i Anden och slutar att göra vad köttet har begär till. (Galaterbrevet 5:16)

Fullt ljus kommer att lysa över vår stig och fullständig samverkan kommer att synas tydligt i våra liv. Gud kommer att ha helat oss från alla våra synder. Satan kommer inte att kunna påstå att Jesus inte har frälst sitt folk fullständigt från deras synder. (Matteus 1:21; Sakarja 3:1-5) Jesus har renat dem genom det särskilda utgjutandet av den Helige Ande. (Apostlagärningarna 3:19) och det finns inte längre något behov av att förlåta synd i hans folk, inte ens synd av okunnighet, för det kommer inte att finnas någon mer synd där. Hans folk kan leva inför en helig Gud, på grund av hans tillägnade rättfärdighet,

utan någon fläck av synd överhuvudtaget som orenar deras tankar eller handlingar.

Ett speciellt renande arbete

Nu, medan den förundersökande domen pågår i himlen, medan troende människors synder håller på att avlägsnas från helgedomen i himlen, pågår ett speciellt renande arbete för att lägga bort synden, bland Guds folk på jorden. När detta arbete är utfört kommer Kristi efterföljare att vara redo för hans ankomst. Då kommer den församling som vår Herre ska hämta när han kommer, att vara ”en härlig församling, utan fläck eller skrynkla eller något annat sådant”. (Efesierbrevet 5:27)

Vi lever nu i denna glada och allvarliga tid. De ärr som vi förorsakat oss själva tycks oräkneliga. Våra synder har varit många. Men det är våra möjligheter också! Det är var och ens förmån att leva så att Gud kommer att godkänna och välsigna honom. Det är inte vår himmelske Faders vilja att vi någonsin skulle vara under fördömelse och mörker. Vi får gå till Jesus och bli renade, och stå inför lagen utan att skämmas eller känna samvetsqual. Prisa honom för möjligheten att bli gjorda lika vår Herre här och nu!

Golgatas kors utmanar, och kommer slutligen att besegra varje jordisk och helvetisk makt. Det står i fokus för all uppmärksamhet, för på det gav Kristus sitt liv för mänskligheten. Detta offer offrades i syfte att återupprätta människan till sin ursprungliga fullkomlighet. Det gavs för att ge henne fullkomlig karaktärsförvandling och för att till sist göra henne till mer än segrare. Korset står framför dörröppningen som leder in till helgedomen.

Nu, medan vår store Överstepräst bringar försoning för oss bör vi försöka bli segrare i denna tid, genom Kristus.

Inte ens genom en tanke kunde vår Frälsare fås att ge efter för frestelsens makt. Satan hittar något i människors hjärtan där han kan få fotfäste, något syndigt begär som omhuldas och som hans frestelser kan utöva sin kraft genom.

Men tänk på Jesus. Han sa: ”Denna världens furste kommer. Och i mig har han ingenting.” (Johannes 14:30) Satan kunde inte hitta något i Kristus som gjorde det möjligt för honom att vinna seger. Jesus hade hållit sin Faders bud och det fanns ingen synd i honom som Satan kunde använda till sin egen fördel. Det är i detta tillstånd som de måste vara som ska avgå med segern. (Uppenbarelseboken 3:21)

Hjälp efter att prövningstiden avslutats

Även efter att helgedomen stängts kommer vi att få hjälp av den Helige Ande. (Matteus 28:18-20) Nej, inte för att få förlåtelse för ständigt syndande. Den helgedomstjänsten kommer att ha avslutats. Guds folk kommer att ha slutat synda. Men för att kunna leva gudfruktiga liv kommer vi fortfarande att behöva hans kraft. Vi kommer alltid att behöva den, och den kommer inte att dras tillbaka från den sista generationen.

Sammanfattning

Reformation har blivit mer som en slogan än verklighet. Deformation har saktat ner Guds folks framsteg. Protesten mot irrläror har avtagit från generation till generation. Alltför många av reformatörernas avkomlingar har vant sig vid bekväma osanningar. Men Gud kommer att fullborda sitt verk. Även om kompani efter kompani från Herrens armé går över till fienden, kommer stam efter

stam från fiendens led att bryta sig loss och förena sig med Guds folk som håller hans bud.

Den rening som pågår i den himmelska helgedomen idag, avspeglar reningen i Jesu efterföljares liv på jorden idag. Översteprästen medlar, Medlaren frambär förböner, Snickaren tillverkar karaktär och jorden håller på att lysas upp av hans härlighet. I praktiken? Den som är LGT-kristen vill veta var vi kan finna vår Frälsare och hur vi kan låta honom utföra sitt arbete som vår Överstepräst. Vi vill hela tiden klättra högre. Ännu är inte Gud återupprättad i sitt folk.

Våra liv som Kristi efterföljare ger bevis för om Gud eller Satan har haft rätt i den stora striden. Vi behöver påminnas om att slaget mellan gott och ont inte slutade på korset, utan håller på att utspelas i våra hjärtan och sinnen idag.

Samtalsfrågor

1. Har någon reformator någonsin haft en fullkomlig förståelse av Guds syften?
2. Är den protestantiska reformationen avslutad?
3. Vilken rörelse har kallats av Gud för att fullborda reformationen?
4. Hur involveras vi i reningen av den himmelska helgedomen idag?
5. Varför offrade Kristus sig?
6. Vad borde vi söka efter nu, medan vår store Överstepräst bringar försoning för oss?
7. Kommer vi fortfarande att ha den Helige Andes närvaro efter provningstidens slut?

Fördröjning och påskyndande

Gud kommer inte att avsluta världens prövningstid för rån, för det första, en avsevärd andel av återstoden av hans folk återupprättar hans styre och bevisar att man kan leva på hans sätt på jorden, och visar att Satan har fel, och för det andra, att hans villiga efterföljare förkunnar ett trovärdigt vittnesbörd för alla nationer. Att tro att Jesus håller på att hejda sig just nu, är en av de allvarligaste insikter som någon människa kan ställas inför. Vår uppgift är att ändra på de omständigheter som gör att Jesus väntar.

Bibelns teman om fördröjning och påskyndande visar att Gud har sammankopplat sin teologi med sitt mål. Om församlingen ännu inte har nått målet, då måste hon fortfarande vara evangeliets trofasta vittne. (Matteus 24:14) Gud har redan beslutat att ge oss riket. Han har redan utformat rättfärdighet genom tro för att uppnå detta. Vi måste överge vår märkliga fascination för populär kristendom och lyssna på hans enkla och djupa beskrivning av dem som har funnit rättfärdighet genom tro. Varför dröjer vi?

11. Att fördröja Jesu andra ankomst genom ett halvt evangelium

Jesu andra ankomst kunde ha inträffat under den generation som förkunnade budskapen om 1844, men samma synder som höll det forna Israel utanför det utlovade landet har fördröjt det moderna Israels inträde i det himmelska Kanaan. Otro, världslighet, brist på helgelse och stridigheter bland Herrens bekännande folk har hållit oss kvar så många år i denna värld av synd och sorg.

Uppskjutande och fördröjning

Jesu andra ankomst kunde inte inträffa på jorden förrän efter den slutliga försoningen var genomförd – inte förrän efter att helgedomen hade börjat renas – inte förrän efter år 1844 e.Kr. När det gäller den slutgiltiga reningen av helgedomen väntar Gud på de sista eftersläntrarna. (Uppenbarelseboken 7:1-3; 1 Mosebok 33:13, 14) Men detta är inte den enda beskrivningen i Bibeln av hur hans planer skjuts upp. En annan berättelse om hur saker sköts upp är den 40-åriga fördröjningen mellan den tid då hebréerna lämnade slaveriet i Egypten (2 Mosebok 13:3) och deras slutliga intåg i Kanaan. (4 Mosebok kapitel 13, 14) Denna fördröjning var inte vad Gud helst ville. (Hebréerbrevet 3:16-19) Men när folket insisterade på att bestämma något annat än vad Gud redan hade bestämt, då lät han dem uppleva de konsekvenser som de på detta sätt hade valt. (5 Mosebok 1:22-40) Han kunde inte verka genom dem så som han hade planerat.

Jesus sa till sina lärjungar att han hade mycket att säga till dem, men att han inte kunde berätta det då. (Johannes 16:12) Han sa att medan han var borta skulle han bereda plats för dem i hans Faders hus. (Johannes 14:1-3) Hans arbete består i att rena den himmelska helgedomen. Den rad ceremonier som var förknippade med den jordiska helgedomen representerade den förlåtelse och kraft som kommer att manifesteras helt och hållet i Guds folk vid tidens slut. (Daniel 8:13, 14; Hebréerbrevet 8:1-5; 9:23, 24; 3 Mosebok 16)

Reningen av den helgedom som var en avbild här på jorden, var något som skedde en gång om året. När lägret var renat var syndens cykel avslutad. (3 Mosebok 16:22) I den sista generationen kommer slutligen den parallella avbilden. Den pekar på Jesu andra ankomst. I båda fallen

ligger fokus på att synden avlägsnas och att en grupp som har samarbetat med Gud befrias.

Församlingen nu lever i en slags rundgång

Fördröjningen innebär att församlingen nu lever i ett cirkulärt mönster, att den går onödiga varv i öknen, och registrerar värdelösa kilometrar på vägmätaren. Det innebär död i öknen för en eller flera generationer. Det innebär brännande hetta i Negevöknen istället för Kanaans svala bergsbäckar.

När hebréerna kom till Kanaans gräns och därefter svek, då var de på audition för rollen som Laodicea. De skapade mönstret. När de trodde att de var rika och hade ett överflöd och inte behövde något (Uppenbarelseboken 3:17), slutade de faktiskt att räkna med Gud som hade befriat dem. Sen bytte de riktning fullständigt och bestämde att de inte kunde inta Kanaan – det land som Gud hade lovat dem. (2 Mosebok 3:8, 17; 23:20, 23, 28-33; 33:1, 2; 34:11, 24) De hade redan hört att Gud hade beslutat att ge landet till dem. Men de visade otro och världslighet, att de var ohelgade och det blev stridigheter. Otro - genom att vägra att visa tro. Hebréerbrevet 3:19 och 4:2 visar att de inte ville lita på Gud som var deras Fader och som hade lett dem genom öknen. De föredrog att vältra sig i diskussioner om det mänskliga ledarskapets alla verkliga och inbillade misslyckanden. Trots att han redan hade bestämt att de skulle dra in i det utlovade landet tog de inte med honom i sina planer. De valde att agera efter det som de såg, inte i tro. (2 Korintierbrevet 5:7) De beslutade att det var omöjligt att invadera Kanaan.

Världslighet - genom att tänka på purjolöken, rödlöken och köttgrytorna i Egypten. (4 Mosebok 11: 4-6)

Restaurangerna på vägen till helvetet serverar så smaklig mat. Ja, i Egypten hade de varit i slaveri, men där hade det funnits mat i överflöd: fisk, rödlök och meloner. De glömde sin fångenskap men kom ihåg maten. De föraktade den mat som Gud hade försett dem med och äcklades av hans manna.

Ohelgade - genom att vägra hänge sig åt hans profetia för dem. (Ordspråksboken 29:18; 2 Krönikeboken 20:20) Han ville hela dem, han ville få dem att växa, stärka dem och hjälpa dem att få den självdisciplin som de aldrig hade utvecklat som slavar. Det var en sak att lyda under tvång, under piskan och gisslet och under förtryck – men något helt annat att frivilligt göra det man blev ombedd, för att man uppskattade den persons karaktär som bad. Stridigheter - eftersom de misslyckades med att se och samtycka till Guds ledning. Det rådde stridigheter bland Guds bekännande folk. Medan de ignorerade Guds befallningar som var för deras bästa, la folket sina egna planer. Trots att Gud tydligt hade redogjort för sin plan för dem var de beredda att välja nya ledare och vända tillbaka till Egypten. (4 Mosebok 14: 1-4) De som var lojala med Gud försökte stoppa den flodvåg av känslor och avfall som höll på att utvecklas, men upprorsmakarna ville inte höra. Folket gjorde sig redo att avrätta dem. (4 Mosebok 14:10) Det slutar alltid med att rebeller förgör sig själva eller varandra.

Har vi fördröjt Kristi andra ankomst?

Men hur har vi fördröjt Kristi ankomst? Är det ens möjligt? Begrunda detta:

1. Det hebreiska helgedomssystemet var en årlig runda med undervisande händelser som avslutades med att lägret renades i slutet av året. Vad handlade det om?

Att avlägsna synden. Vad blev slutresultatet? Folket och lägret blev renat. Daniel 8:13, 14 förutsäger att den verkliga himmelska helgedomen kommer att renas strax före Kristi återkomst. Parallellen i vår tid är således avlägsnande av synd från Guds folk.

2. Den resa från Egypten till Kanaan som bara skulle ha tagit veckor, blev på grund av folkets brist på tro, förvandlad till en 40 år lång dödsmarsch i öknen. Folket, som vägrade dra in i Kanaan efter att Gud hade räddat dem ur Egypten och bevarat dem under ökenvandringen, utsläkte ändå sina förtorkade liv i öknen. Men deras barn drog in i landet. Folket fördröjde uppfyllandet av Guds plan. De otrogna avlägsnades i öknen. De trogna efterföljarna, Kaleb och Josua, kunde komma in efter fördröjningen.
3. Efter att judarna hade avvisat Kristus vittnade de grekiska skrifterna efter Jesu död, på ett överflödande sätt om det välsignade hoppet, hans andra ankomst. De grekiska skrifterna liksom de hebreiska (Daniel 9:25) berättade om hans plan att avlägsna synden från sitt folk. (Matteus 1:21) De vittnade om en tid när prövningstiden för synd och syndare skulle avslutas (Uppenbarelseboken 22:11, 12) och Jesus skulle komma tillbaka och "utan synd bli synlig för dem som väntar honom till frälsning" (Hebreerbrevet 9:28) och att de återlösta skulle förändras så att "inget svek blivit funnet, för de är fläckfria inför Guds tron". (Uppenbarelseboken 14:5)
4. Det återstår för evangeliet att verkligen skapa ett folk utan fläck eller skrynkla eller något annat sådant. (Efesierbrevet 5:27-29) Jesus har inte kommit eftersom hans folk inte helt och hållet har gjort sig redo ännu. Bröllopet är uppskjutet. Kristus väntar fortfar-

ande där han står vid altaret. (Uppenbarelseboken 19:7, 8)

5. Ungefär 2000 år har gått sedan Kristi första ankomst. Det är en mycket lång tid, längre än tiden mellan syndafloden och Mose, längre än tiden mellan uttåget ur Egypten och Kristi tid, längre än den tid som Israel existerade som ett rike. Det har gått nästan 2000 år sedan Kristi offerdöd för oss på korset – den händelse som enligt populär teologi löste alla problem.

Raderna ovan hjälper oss att förstå hur Guds plan kan ha fördröjts. Helgedomstjänsten visade att Gud hade ingripit och introducerat ett system som gjorde att synder kunde avlägsnas. Daniel visar att detta var en skuggbild som förutsade en rening av Guds folk den sista tiden. Hebréernas ökenvandring visar att Guds folk försenade uppfyllelsen av hans plan för dem, eftersom de var otrogna. Löftet om Jesu andra ankomst och Bibelns insisterande på att synden ska avlägsnas, är ett eko av den jordiska helgedomens funktion. Alla skulle erkänna att Gud ännu inte har fått fram ett segrande folk. Sist och slutligen, det faktum att åtminstone 2000 år kommer att gå mellan hans första och andra ankomst, tyder på att den gudomliga planen ännu inte är genomförd.

I Bibeln beskrivs flera tillfällen när saker skjutits upp, som vi inte har utforskat, som fördröjningen av Sodoms utplånande medan Lot flydde till Soar, (1 Mosebok 19:18-25) liknelsen om Brudgummen som dröjde, (Matteus 25:1-13) liknelsen om den trolösa tjänaren, (Lukas 12:35-48) ängeln med sigillet, som dröjer eftersom Guds folk inte är förberedda (Uppenbarelseboken 7:1-3) med flera. Bibeln fastställer trots allt en historia med fördröjningar och dröjsmål i Guds folks spår.

Sammanfattning

En av de främsta berättelserna om dröjsmål i Bibeln är fördröjningen av Israels intåg i Kanaan. Denna historia är entydig. Vi har, mer exakt än vi vill erkänna, upprepat detta folks historia, och alltför ofta upprepat just de miss-tag som de gjorde för så länge sedan.

Kristus kunde ha kommit tillbaka för andra gången i sin härlighet strax efter 1844. Men de antydningar som finns i Bibelns historia har man för det mesta talat märkligt litet om. Stenhuggare som gör gravstenar fortsätter sitt arbete på jorden. Men kyrkogårdarna håller på att bli fulla. Jorden våndas under sina inbyggares överträdelser medan den väntar på att Guds söner och döttrar ska uppenbaras. (Romarbrevet 8:18-22)

Gud begränsar sig själv frivilligt. Om han inte gjorde det skulle ingen människa bli frälst. Han väntar på den sista generationen eftersom han vill understryka något. Och han har inte gjort det. Inte ännu. Vår generation kan och borde vara den som visar vad som sker när människan samarbetar helt och hållet med Gud. Men vi måste bryta vår egen cykel av syndande som fördröjer hans plan. Det är viktigt att vi inser att vi har varit tvungna att bli kvar i denna värld på grund av vår olydnad, för det är först när vi inser att vi har kört ett varv till som vi börjar leta efter en avfart som till sist kan leda oss hem.

Samtalsfrågor

1. Vilken är den främsta bibelberättelsen om dröjsmål?
2. Kristus kunde ha kommit tillbaka strax efter vilket år?
3. På vilket sätt motsvarar hebreernas dröjsmål med att dra in i Kanaan, situationen vid tidens slut?
4. I vilket slags mönster lever församlingen nu?

5. Vilka fyra speciella synder hindrade hebréerna från att dra in i det utlovade landet? Har Guds folk idag gjort sig skyldiga till samma sak? Har vi vidtagit några särskilda åtgärder för att lösa dessa problem?
6. Vad handlar helgedomstjänsten om?
7. Gud påpekar något. Vad är det?

12. Att påskynda Jesu andra ankomst och acceptera skördeprincipen

Himlen har gett oss förmåga att genom helgade liv, som speglar Kristus, påskynda Jesu återkomst. Gud kommer att vänta tills ett avsevärt antal människor har en mogen kristen karaktär, vilket är det huvudsakliga villkoret som styr händelser som det sena regnet, det höga ropet, beseglingen med Guds sigill och söndagslagar som påverkar den tidpunkt när världens prövningstid avslutas, och på så vis även Jesu andra ankomst.

Heliga liv påskyndar Kristi återkomst

Om det är möjligt för oss att fördröja Jesu andra ankomst, då är det logiskt att vi genom samarbete med Gud kan påskynda eller bidra till att samma händelse sker snabbare. Har Gud placerat denna underbara möjlighet inom räckhåll för oss?

Bibeln ger oss svar. I 2 Petrus brev 3:11, 12 står: ”Eftersom nu allt detta ska upplösas, hur heligt och gudfruktigt bör ni då inte leva, medan ni väntar och ivrigt längtar efter Guds dags ankomst, då himlarna ska förgås av eld och elementen smälta av hetta.”

I ljuset av jordens nära förestående dom, den undergång som hotar världen så som vi känner den, är vi kallade att avge ett entydigt vittnesbörd. Våra liv vittnar. "Hur heligt och gudfruktigt bör ni då inte leva?" Kraften i detta enastående vittnesbörd märks i frasen "medan ni ser fram emot Guds dag och påskyndar dess ankomst", (2 Petrus brev 3:12 SFB2015) eller "hoppas på och gör att den kommer snabbare". Att påskynda innebär att göra att något inträffar tidigare än det annars skulle göra. Det är ingen slump att Bibeln tar upp denna idé. Den Helige Ande vill att vi griper tag i den enastående kraft som finns i ett heligt liv.

Bevis i bibeltexter

Åtminstone fem sätt att tänka hjälper oss att inse att det är möjligt att påskynda. För det första, som vi redan har sett i 2 Petrus brev 3:11, 12, uppmanas vi att med tanke på det slut som snabbt närmar sig, leva på ett sådant sätt att Kristi återkomst kommer tidigare.

För det andra, kom ihåg de händelser som drabbade Job för länge sedan. Han var en trofast man, och när Satan kom för att diskutera med Gud var det Gud som tog upp Jobs namn. Gud tog fram Job som exempel på en som tjänade honom troget utifrån rena motiv. Jobs trosvissa liv påskyndade hans prövningstid. Han prövades specifikt eftersom man tryggt kunde lita på honom. Han kunde vara Guds karaktärvittne, för han var en villig troende och en nära vän. Gud visste det. Gud tillät prövningen. Genom Jobs lidanden gavs bevis på Guds godhet. För det tredje, Uppenbarelseboken 12 visar att striden den sista tiden står mellan Satan och den församling som utgör återstoden. I Romarbrevet 16:20 påminner Paulus oss om att Kristus kommer att krossa Satan under våra

fötter. Löftet i 1 Mosebok 3:15 infrias, inte bara genom Jesu liv och död, utan genom de heliga liv och död från jaget som hans folk visar den sista tiden. Lukas 10:19 visar att när Kristus sände ut de 70 gav han dem auktoritet att trampa på hela Satans härstyrka. De som förebådar Kristi återkomst genom att följa sin Herre kommer att trampa på ormen och förkunna ett budskap om slutlig frid. (Jesaja 52:7, 8)

För det fjärde, Uppenbarelseboken 14:12 visar att vid tidens slut pekar Gud på det folk som mögnat genom hans evangelium. "Här är de," säger han. Ju tidigare deras karaktärer utvecklas desto tidigare kommer fienden att bli besegrad. Ju tidigare evangeliets skörd är mogen, desto tidigare "skördar" vår Herre skörden av pålitliga och villiga troende.

För det femte, profetiorna om de 490 och de 2300 dagarna/åren hjälper oss också att förstå. Gud gav först hebréerna möjlighet att inleda evig rättfärdighet. Från startpunkten år 457 f.Kr. fick de 490 år. (Daniel 9:24-27; 4 Mosebok 14:34; Hesekiel 4:6) Om folket hade varit troget skulle de ha inlett en evig rättfärdighet – påskyndat den – med ungefär 1810 år. Men det gjorde de inte. Så prövningstiden för det folket som nation avslutades år 34 e.Kr. och evangeliet anförtröddes åt hedningarna. När judarna misslyckades avslutades den tid som var avsatt för dem. (Daniel 9:24, "bestämda", bokstavligen "avskurna".) Judarna kunde, genom att vara trogna, ha påskyndat rättfärdighetens ankomst.

Att påskynda innebär att samarbeta helt och hållet med himlens plan. Det är det enda som kan bereda vägen för att Gud genomför evangeliets plan. (Romarbrevet 8:29; Efesierbrevet 5:25-27)

Skördeprincipen

Ett av de mest avgörande koncepten för Guds folk idag är att förstå det som kallats skördeprincipen. Vi beskriver den i fyra enkla punkter:

1. Gud skapade människan till sin avbild och lik honom. (1 Mosebok 1:26, 27) På grund av detta ädla arv och det värde som Gud gett människan, väljer han, oförtrutet och oåterkalleligt, att respektera den frihet som han gav när han skapade oss till sina avbilder. Han kommer inte att tvinga oss att leva på hans sätt. Han vägrar att behandla oss som robotar och väljer den längre vägen till frihet. (Josua 24:15; Romarbrevet 6:16) Han tillåter de fördröjningar som uppstår för att vi inte står upp helhjärtat för hans sanning. Samtidigt framhåller han det påskyndande som vårt fulla engagemang skulle medföra.

Vägen från Eden tillbaka till Eden går rakt igenom tvillingstäderna "Fritt val" och "Gudomlig respekt". Gud tar aldrig någon genväg. Han håller sig till dessa principer eftersom de är en del av hans karaktär. Han är Herre och han förändras inte. (Malaki 3:16)

2. Frälsningsplanen har ett mål. Gud är som jordbrukaren. (Markus 4:26-29) Jordbrukaren sår sin gröda med ett mål i tankarna. Han arbetar med den slutliga skörden i sikte hela tiden. Han sliter inte förgäves utan håller ett öga på frukten som växer. När Jesus hängde på korset och gav sitt liv för oss tröstades han av en enda tanke: Hans önskan att Fadern skulle se den möda hans själ utstod och bli tillfreds. (Jesaja 53:11) Han önskade att genom den erfarenhet som Jesus gick igenom när han smakade döden för oss (Hebreerbrevet 2:9) skulle den rättfärdige Tjänaren skapa många rättfärdiga tjänare. (Malaki 3:1-4)

Han skulle bära deras synder. (Jesaja 53:11) Han skulle ge deras liv kraft. Han skulle i sitt folk finna 144000 pålitliga karaktärsvittnen. (Uppenbarelseboken 14:1-5). En mogen karaktär skulle i sin rikedom visa Guds kraft till frälsning. (Romarbrevet 1:16) Universum utsattes inte för syndens fasa utan orsak. (Romarbrevet 8:18-22) Himlen har ett mål som inte är förhandlingsbart: Att Guds söner och döttrar ska visa sig vara män och kvinnor som kan anförtros det eviga livet.

3. Den ungefärliga tiden för skörden är känd, men jordbrukaren håller ögat på hur frukten mognar för att se exakt när skörden är fullmogen och redo. ”Så är Guds rike, som när en man sår säd i jorden. Och han sover och står upp natt och dag, och säden skjuter upp och växer, han vet själv inte hur. För av sig själv ger jorden gröda, först strå, sedan ax, sedan moget vete i axet. Och när skörden är mogen, låter han genast lien gå, eftersom skördetiden är inne.” (Markus 4:26-29)
Först kommer strået med bladet som gror och tränger genom jordytan och växer upp ur jorden. Efter att det vuxit ett tag kommer veteaxet på strået. Och till slut, när skörden mognat, visar sig det fullt utvecklade veteakornet i veteaxet. Men allt detta är bara början. Höjdpunkten kommer när jordbrukaren slår. Moget vete skördas. Detta är målet. Jordbrukare sår inte för att de gillar att rensa ogräs. De sår för att de förväntar sig en skörd som är värd deras ansträngningar.
4. Jesus måste vänta tills evangeliets sådd har producerat en tillräckligt stor grupp kristna i den sista generationen. Skörden borde ha mognat för många årtionden sedan. (Uppenbarelseboken 7:1-3; 14:1-5) Jesus erbjuder den hjälp vi behöver för att bli speciella re-

presentanter för hans nåd, makt och kärlek, så att vi kan göra vår del för att göra vår generation till den sista på jorden. ”Och jag såg, och se, ett vitt moln och på molnet satt en som liknade Människosonen. Han hade på sitt huvud en guldkrona och i sin hand en vass lie. Och en annan ängel kom ut från templet och ropade med hög röst till honom som satt på molnet: Hugg till med din lie och skörda, för skördetiden har kommit för dig, för skörden på jorden har blivit mogen. Och han som satt på molnet högg till med sin lie på jorden, och jorden blev skördad.” (Uppenbarelseboken 14:14-16)

Prövningstidens slut inträffar inte vid någon godtycklig tidpunkt. Allt är redo att börja så fort skörden är mogen! Är Gud mindre Gud för att han låter människans age-rande påskynda eller fördröja Kristi andra ankomst? Nej. Om människan samarbetar helt och fullt med Gud kan Gud genomföra sina syften enligt tidsplanen. Om männi-skan samarbetar motvilligt, halvhjärtat eller bara delvis, kommer Gud att senarelägga sina planer. Precis som jordbrukaren väntar han på att evangeliets säd ska mogna i mäns och kvinnors liv. Han uppmanar oss att samarbeta med honom för att påskynda denna världs skörd av mogna efterföljare som tillskrivs den säd han sådde.

Kristus väntar

Skillnaden i den sista generationen är att Guds förväntningar till sist tydligt kommer att förstås av ett anse-nligt antal människor i en generation. Till slut kommer det att finnas ett folk som inte bara inser vad Gud väntar på, utan även låter honom uppfylla sin plan i dem. I det

starka skenet från evangeliets härlighet ger de Gud allt utrymme han behöver för att förnya dem.

Den sista generationen samarbetar mer fullständigt enligt Guds syften, än någon tidigare generation har gjort. De är slutresultatet av hans 6000-år gamla trädgårdsland. Sex årtusendens ljus som lyst ner från himlen reflekteras slutligen i män och kvinnor som har uppnått evangeliets syfte - det mått av mognad som hör till Kristi fullhet. (Efesierbrevet 4:13) Ljuset från förändrade liv lyser upp mot himlen i jordens midnatt, en tid när förkämparna har varit få.

Kristus väntar längtansfullt på att han själv ska manifesteras i sin församling. När Kristi karaktär blir fullkomligt återskapad i sitt folk, kommer han att komma för att göra anspråk på dem som sina egna. Det är varje kristen människas förmån att inte bara vänta på, utan även att påskynda vår Herre Jesu Kristi ankomst. När vi tar emot hans rening kommer han att vandra med oss till slutet. Så snabbt det då kommer att gå att så evangeliets sådd i hela världen och att den sista stora skörden mognar och Kristus kommer för att samla in de dyrbara kornen.

Vår mest angelägna uppgift

Den mest angelägna uppgift som vi står inför är att påskynda Jesu ankomst, att i denna generation göra det som kunde ha gjorts, och borde ha gjorts av varje generation sedan 1844. Vi måste hålla vårt unika syfte i minnet. En grups känsla för sitt uppdrag är alltid bara en generation bort från att glömmas. Det tar bara en generation för vilken organisation som helst att förlora sin identitet. Sanningens fackla är tung i sömniga händer, och den sjunker obemärkt till marken om man inte är ytterst vaksam.

Vi måste leva med en känsla av vårt uppdrag och betrakta allt i våra liv i förhållande till det. Många vill ha Jesu kraft utan hans karaktär, men de principer som himlen verkar enligt förändras inte. Vi kommer inte att finna en enda person som har hans karaktär men saknar hans kraft, lika litet som vi kommer att finna en eldslåga utan hetta. Många händelser som ska inträffa den sista tiden hålls tillbaka tills "reningen" når den punkt där Gud inte kommer att skämmas för att ge sitt folk i den sista tiden det utlovade sena regnet. (5 Mosebok 11:14; Jeremia 3:3; Joel 2:23, 24; Sakarja 10:1; Jakob 5:7) Det universum som inte fallit i synd håller inte blicken riktad på denna världs dystra räcka av krig, svält och naturkatastrofer när de försöker räkna ut när Jesus ska komma tillbaka. Och det borde inte våra blickar heller vara. Guds folk borde inte vara åskådare som betraktar paraden av världshändelser. Deras livsresa är faktiskt den parad som hela universum har väntat på. Himmelska varelser har oroligt väntat på att Guds bekännande folk ska samarbeta med honom för att påskynda hans ankomst. (2 Petrus brev 3:12)

Sammanfattning

Inom LGT erkänner vi inte bara att Guds folk har fördröjt Jesu andra ankomst, utan även att himlen har gett oss makt att påskynda den. Bibeln berättar för oss att ett heligt levnadssätt vid tidens slut påverkar den stora striden. Berättelsen om Job beskriver den stora striden i miniatyr. När Gud tog upp ämnet om sin vän Job hävdade Satan att till och med Job tjänade Gud av själviska motiv. Detta var ännu en luciferisk osanning, och Gud bestred hans lögnaktiga påståenden. Till sist gav Jobs liv bevis för Guds godhet och hans rättfärdiga vägar.

I 1 Mosebok gavs löftet om Messias som skulle komma för att döda och krossa Satan under sina fötter. Men idag, en lång tid efter korset, lever Jesus fortfarande, och det gör Satan också. Samma Bibel säger oss att Jesus inte fullbordade processen med att krossa vår fiende på korset. Paulus såg framåt mot den tid, i den sista generationen, när Jesus kommer att avsluta verket med att platta till den store anklagaren under de anklagades egna fötter. (Romarbrevet 16:20) Heliga liv räknas i den stora striden!

Skördeprincipen finns i Bibeln, läran om att våra liv, genom att manifesteras den djupaste överlåtelse till Kristus, kan skynda på tiden för den avslutande skörden när Jesus kommer.

Vi söker, med en djärvhet som är upplyst av den Helige Ande, efter de tillfällen som Fadern ger dem som är helt och fullt på hans sida. Fullständigt hängivna män och kvinnor kommer att få känna hettan från elden i ugnen (Daniel kapitel 3) eftersom de är i främsta ledet av Guds vilja, en beväpnad trupp, en rörelse som gjorts redo för den strid som ligger framför dem. De litar på sin general, Jesus. På hans kommando marscherar de till Sion.

Samtalsfrågor

1. Varför provades Job?
2. Vems fötter är inblandade när Satan krossas?
3. Är Gud beroende av människor när han ska bestämma när Jesus ska komma tillbaka?
4. Vilket ord beskriver bäst den slags vittnesbörd som Gud vill ge världen idag?
5. Kan du beskriva alla skördeprincipens fyra delar?
6. Kan vi genom våra liv få Jesu andra ankomst att inträffa tidigare än den annars skulle göra?

7. Vad väntar Gud på, som främsta villkor för att bestämma när provningstiden för världen ska avslutas och Kristi återkomst ske.

Den stora striden och dags att fatta beslut

En dag kommer det goda, slutgiltigt och oåterkalleligt, att segra över det onda. Det blir den stora finalen. Om denna väntan förefaller onödigt lång, tänk på att belöningen blir större än man kan mäta. Universum kommer att vara tryggt för alltid. Den sista generationen kommer att förklara och visa vad Gud kan göra när han har ett folk som är fullständigt hängivet honom.

Vi älskar Gud. Vi älskar hans sätt att vara. Vi instämmer med hans styre. Vi strävar efter det. De som omvänt sig till Jesus dras inte till elaka människor, utan till dem som är vänliga. De är de som mest liknar Gud. Vårt mål är därför att på bästa sätt likna honom till karaktären och på så sätt dra andra till hans rike.

13. Karaktärsvittne åt den Store Läkaren

Evangeliet är inte bara om juridiska utlåtanden utan först och främst om att berätta sanningen om Gud som vår Bäste Vän. Han bryr sig mer om att hela oss än om juridiska uttalanden. I den stora striden kommer hans karaktärsvittnen att berätta historien om sin räddning.

Reformation som hindras

Den mörka medeltiden var som ett mycket djupt hål. Reformatörerna hoppade inte in på scenen i ett enda språng. Irrlärarna var mycket starka och mörkret var ogenomträngligt utan gudomligt ingripande. Även för Wycliffe, Hus, Luther och den långa raden av reformatörer som följde dem, var återhämtningen en process som skedde gradvis, steg för steg.

Den romerska katolicismens djupa irrlära innebar att man vände sig bort från det holistiska hebreiska konceptet om människan och hennes återupprättelse, till en trångsynt, legalistisk kyrka/stat-mysticism. När detta avfall mognade uppfattades det som att människan blev frälst genom sina gärningar, och att dessa gärningar måste sanktioneras av kyrkan för att kunna helga. Mot den bakgrunden gjorde reformatörerna sitt bästa för att åstadkomma en reform.

Men även de starkaste människorna är bräckliga, särskilt när det gäller ingrodda tankemönster. De som är insvepta i kulturella förväntningar som gällt sedan länge, är ofta omedvetna om sina skygglappar. Djupt rotad i reformatörerna Luther och Calvins sinnen fanns filosofin om predestination.

Enligt denna lära förutbestämmer Gud vissa människor till att frälsas och andra till att gå under. Somliga är genom påverkan av den gudomliga viljan utvalda till att bli rättfärdiga, medan andra är ödesbestämda till att bli onda. En grupp har fått i uppdrag att spela rollen som hjältar och den andra gruppen att spela rollen som skurkar. Det finns inga verkliga val eller risker i striden mellan gott och ont. Människors fria vilja spelar ingen större roll för deras öde.

Är detta goda nyheter? Frälsning blir pre-frälsning. Att rädda andra blir att läsa upp det manus som redan har skrivits i himlen. Marionett-trådar sitter i människors sinnen, munnar och hjärtan. Ingenting blir bevisat inför universum. Den enda princip som framställs när det gäller Gud är att ingen i himlen eller på jorden kan påverka hans överhöghet.

Sanningen? Guds karaktär finns i centrum för den stora striden. Ja, Gud är mäktigare än Satan. Men han lät Satan få tid att demonstrera sina onda principer. Guds karaktär och hans styresskick är moraliskt riktiga. Satans är moraliskt felaktiga. Hela universum iakttar konsekvenserna av Guds principer och Satans. Gud vägrar att sätta sig över de val som män och kvinnor gjort när de väljer vem de vill lita på.

Guds karaktär i fokus

Om vi betraktar Gud som en ilsken dörrvakt eller en bitter domare som är redo att skicka blixtar när vi inte lever upp till hans förväntningar, då kommer det att vara mindre sannolikt att vi uppskattar honom och litar på honom på grund av hans karaktär. Men han vill inte att varken änglar eller människor tjänar honom av rädsla. (2 Timoteus brev 1:7; 1 Johannes brev 4:18) Han tvingar inte någon mot hans eller hennes vilja. (Josua 24:15)

Det han faktiskt önskar är att de varelser som han med egna händer har skapat ska älska honom eftersom han är värd kärlek och tillit. Han vill att vi ska lyda för att vi uppskattar hans visdom, rättvisa och godhet på ett förstånds-mässigt sätt. Respekterar vi dessa egenskaper? Då kommer vi att dras till honom i beundran. (Romarbrevet 2:4) Vår hyllning måste ha sin grund i att vi älskar hans karaktär.

Jesus vill inte att vi ska känna honom som den store åklagaren utan som den Store Läkaren. Det är lättare att älska någon som botar än någon som fördömer. Han har inte för avsikt att tapetsera över våra synder med vackert utarbetade juridiska argument. Han vill bota oss från synd.

Kan Jesus verkligen bota oss?

Någon har blivit skadad. Han kommer till sjukhuset och efter den akuta behandlingen börjar hans rehabilitering. Hans tillstånd blir långsamt bättre. Medan han är på sjukhuset skrivs journaler som har med försäkringar, behandlingar och medicinering att göra. En hel massa pappersarbete började när han skrevs in. Allt som har med hans vistelse på sjukhuset att göra och den medicinska behandling han fått, blir noga dokumenterat.

Pappren utan behandling skulle vara lögn. Återhämtning utan papper skulle vara dåligt dokumenterat. Ett bra sjukhus kommer att ha båda delarna, och läkare och patienter kommer att kunna följa läkningsprocessen. På så sätt kommer det att bli tydligt om någon verkligen blir frisk eller inte. Kan läkarna bota? Det är samma fråga som universum ställer när det gäller Jesus: Kan han verkligen bota? Är vår Läkare Jesus en lovprisad kvacksalvare som inte kan leverera det han lovar, eller någon som gjort sitt yttersta för att göra människan helig? Hans karaktär är kärnan i den stora striden och detta är den fråga som måste besvaras!

Den spetälske ställde en liknande fråga. ”Och se, där kom en spetälsk man och tillbad honom och sa: Herre, om du vill, kan du göra mig ren. Då räckte Jesus ut handen och rörde vid honom och sa: Jag vill, bli ren. Och genast blev han ren från sin spetälska. Och Jesus sa till honom: Se

till att du inte talar om detta för någon, men gå bort och visa dig för prästen och offra den gåva som Mose har befallt, till ett vittnesbörd för dem.” (Matteus 8:2-4)

Den spetälske behövde inte bli övertygad om Jesu auktoritet. Hans fråga var: ”Jesus, bryr du dig tillräckligt mycket om en eländig spetälsk för att bota mig? Hurdan är din karaktär? Värdesätter du mig? Är jag med i kriget mellan gott och ont, eller är jag bara en åskådare? Någon som avskrivs?”

Så hurdant är vårt vittnesbörd? Vittnar vår erfarenhet om en lurendrejure som ger placebo, eller om en effektiv och medkännande Läkare som verkligen botar? (Hebreerbrevet 2:17, 18) Bryr sig Fadern, Sonen och den Helige Ande? Som deltagare i den stora striden vittnar våra liv på det ena eller andra sättet om vad de gör för oss, och vad vi verkligen tycker om dem. (Uppenbarelseboken 12:11)

Vem kan tryggt räddas?

Universum ser på. Universum kommer att se de slutliga följderna av uppror, som slutar med de sju plågornas skräck. (Uppenbarelseboken 15:1-4) Vem kan tryggt räddas? Vilken sorts jordiska rebeller har Gud för avsikt att anförtro evigt liv? Kommer vår Herres domslut att få ett hjärtligt mottagande till slut?

Gud vet redan hurdana vi är som individer. Men han vill att andra ska se beviset och bestämma sig för om Jesus är rättvis när han upprättar sitt rike. Den förundersökande domen som pågått sedan 1844 handlar om att skapa brudtärnor som är mer trogna (Matteus 25:1-13) och att skilja fåren från getterna – (Matteus 25:31-46) med andra ord, att rena de mänskliga templen från syndens orenhet.

Jesus är vår Medlare

Kristus är i den himmelska helgedomen som vår Överstepräst. (Hebreerbrevet 4:14-16) Och vad gör han? Han bringar försoning för oss, renar helgedomen från sitt folks synder. Så vi måste genom tro gå in i helgedomen tillsammans med honom. Arbetet måste börja i vår själs helgedom. Vi ska rena oss själva från all orenhet. (Hesekiel 37:23; Efesierbrevet 5:26; 1 Johannes brev 1:7, 9) Vi måste ”rena oss från all besmittelse från kött och ande, och i gudsfruktan fullborda helgelsen”. (2 Korinterbrevet 7:1)

Om jag skulle få syn på en man med ett basebollträ som kom in i rummet bakom ryggen på dig skulle jag instinktivt gå emellan och göra allt jag kan för att hindra honom från att skada dig. Jag skulle vara din ”medlare” vid ett sådant tillfälle i ditt liv och stå emellan dig och den som var ond. Jesus gör just det för dig under alla timmar, både dag och natt, genom sina änglar och den Helige Ande. (1 Timoteus brev 2:5; Hebreerbrevet 8:6; 9:15) Vi kan räkna med hans kraftfulla medling i våra liv idag, precis som vi har räknat med det faktum att han dog för oss på det där fruktansvärda korset!

Den bästa Vän vi någonsin haft – Jesus – dog på det där korset. (Ordspråksboken 18:24) För oss. Han är Skapare och Domare. Han är gudomlig, ja. Men han är också Läkare, Äldre Broder, Make och Bäste Vän. Hur skulle du känna det om din bästa mänskliga vän dog för att rädda dig? Fundera på det ett tag. Inse sedan att Jesus är din bästa mänskliga vän. Och han lever idag som din Överstepräst och gör för dig det som den Helige Ande gjorde för honom – hjälper dig att bli en segrare – och ger dig verklig nåd till hjälp i rätt tid. (Titus brev 2:11-14; Hebreerbrevet 4:16)

Vad blir det naturliga resultatet av allt detta? Enkelt. Vi vill berätta för andra om hans godhet. Vi vill att vår karaktär ska vittna om hans karaktärs godhet. Frågan om vem som kommer att bli frälst, och om Guds karaktär slutligen kommer att få upprättelse eller inte, är två helt skilda ämnen. Ständig överlåtelse av karaktären är vad som krävs för att bli frälst. En fullt mogen karaktär är vad som krävs för att ge Guds karaktär upprättelse.

Fullkomlighet frälser inte människan, men den bidrar till att ge Guds karaktär upprättelse. Om jag blir frälst eller inte är en mycket mindre viktig fråga än om Gud konstateras vara rättvis när han blir dömd. (Romarbrevet 3:4; Uppenbarelseboken 14: 6, 7) Guds styres yttersta trygghet och uppfyllelsen av Jesu utlovade andra ankomst hänger inte på den förstnämnda frågan, utan på den andra. Genom att berätta sanningen om Gud för världen röstar vi för hans karaktär. Och vallokalen kommer snart att stänga.

Sammanfattning

Reformationen är inte över. Den sista generationen har fått i uppdrag att avsluta den. Gud vill att vi ska älska honom på grund av en sanningsenlig förståelse av honom. Att väva in irrläror om Guds karaktär förhindrar detta, så varje irrlära som förvanskar Gud måste ryckas upp med roten. (Matteus 15:13) Bibelns bild av Gud liknar mycket mer en Läkare än en sträng domare.

Men var finns bevisen? Var finns det slutgiltiga argumentet så Gud kan säga till Satan: "Du har inte bevisat att dina anklagelser är sanna. Fallet avslås"? Vår Fader i himlen tänker inte bara bevisa att han har rätt, utan genom dem som tror på honom tänker han faktiskt demon-

strera sin godhet. Vi har en roll att spela i den stora striden.

En dag snart, när vi fortsätter att vila i Kristus, att vandra i det ljus som han ger varje dag och gör det till en vana att inte säga "Nej" till kända plikter, då kommer vi att vara en del av den stora skara som förkunnar att Guds domar är "sanna och rätta". (Uppenbarelseboken 19:2) Vi kommer att ha del i det eviga svaret på Satans lögn. Vi kommer att vara en del av det skäl som garanterar att hela universum slutligen och för evigt kommer att vara tryggt från alla uppror.

Att vara en del av det svaret är det mest konkreta en människa kan göra. Guds rike söker efter oss för att vi ska vara vittnen gällande hans karaktär. Inget är viktigare än denna aspekt av LGT.

Samtalsfrågor

1. Hur framskrider reformationsprocessen?
2. Vilka falska läror var ingrodda i Luthers och Calvins tankar?
3. På vilken grund vill Gud att vi älskar honom?
4. Vilken person är lättast att älska? En som fördömer eller en som botar?
5. Hur försöker Gud visa att Läkaren verkligen botar?
6. Har vi någon del i den stora striden, eller är vi bara åskådare?
7. Vem är den bästa vän vi någonsin haft?

14. Dags för jorden att fatta beslut

Trots tidigare uppror tror vi att Gud är redo att verka genom ett folk som omvänder sig. Han använder sjundedagsadventister för att förbereda dem som är villiga att förvandlas. Ingen trospunkt behöver läggas till för att lära ut LGT. När adventister tar till sig de sanningar som vi har nu kommer de att bli de fem kloka brudtärnorna. Adventisternas sanningar som brinner av den förvandlande Anden kommer att avge det ljus som kommer att säga till världen: "Se din Gud!" Guds karaktär kommer att demonstreras på ett tydligare och mer tilldragande sätt av Kristi efterföljare än någonsin tidigare på jorden. Det kommer att bli dags att fatta beslut för alla, överallt.

Gud är redo att verka

Gud är långmodig, barmhärtig och tålmodig. Bibeln visar om och om igen att han är redo att verka genom sitt folk, som har vänt sig bort från sina egna vägar och återvänt till hans vägar.

Under större delen av Guds folks historia har de gått vilse. Ja, han väntar. Han vill sporra dem till en djupare erfarenhet. Det var sant på Israels tid. Det var sant på den tidiga församlingens tid. Det är sant nu på det sena regnets och den sista församlingens tid. Den ensamme Guden väntar fortfarande på sin distraherade brud. Hans kärlek har inte minskat. Brudgummen står kvar vid altaret medan hans brud gör "sig redo". (Uppenbarelseboken 19:7, 8)

Gud verkar alltid för sitt folk genom försynen. Han tillåter inte att han blir utan vittnen som avslöjar sanningen om hans karaktär. Under 1800-talet väckte han upp en rörelse och centrerade den i Sjundedags Adventistsamfundet. I historien om hans verk genom henne finns

många ärofulla dagar. Men även många förödmjukande dagar, på grund av hennes tillkortakommanden.

Hon är full av ärr från striden och brännmärken, för i hennes heliga salar har sanningens försvarare mött varje försåtligt och illistigt angrepp från Satan, med ord mot ord, stål mot stål, falska läror mot sanna. Herren är en stridsman. (2 Mosebok 15:3) Och det är hans trogna troende också. I gamla tider stred de för den tro som de fått från de heliga. (Judas brev 1:3) Idag kämpar de fortfarande.

Guds folks uppdrag idag

Sjundedags Adventistsamfundets uppdrag är, i Guds ögon, fortfarande vad det alltid har varit – att bereda hans folk för att bli förvandlade. (Efesierbrevet 4:7-16; 5:25-27; Uppenbarelseboken 7:1-3, 13, 14; 19:7, 8; 14:1-5; 1 Korintierbrevet 15:51-54) Bränder rycks ur elden (Sakarja 3:2) för att bli brinnande facklor för sanningen. Kriget är inte över. (Uppenbarelseboken 12:17) Guds eget folk står på sina poster. Sunda läror har inte förlorat något av sin kraft. Trots att en skog av irrläror växer upp omkring henne utvecklas sanningens rena läror inom hennes gränser.

Listan över trospunkter gör oss inte rena, och det gör inte ens listor som denna som räknar upp Last Generation Theology's huvudpunkter. Vi kan inte bli helgade enbart genom ord eller genom irrläror. Men sanningens ord får effekt när de levs ut och tillämpas. När sanningen berör livet tar den sig in i våra tankar och känslor. (Johannes 17:17) Sanningen formar karaktären.

Vi ställer inga krav på någon. Vi förklarar bara vad vi uppfattar som Adventismens innebörd. Vi finner att dessa sanningar är till hjälp i våra andliga liv. Vi lever

enligt dem och delar dem med andra. Detta är vad vi i vår tid uppfattar som nuvarande status för den tro som en gång gavs åt de heliga. (Judas brev 1:3) Detta är spjutspetsen. Det är här sanningen landar vid tidens slut. Det är hit alla vägar leder.

Att ta emot den sanning som vi redan har

När adventister tar emot de sanningar som vi redan har sker något som aldrig har skett tidigare. Att man har något innebär inte nödvändigtvis att man börjar använda det. I Herrens liknelse plöjde han som ägde åkern den gång efter gång men missade den skatt som låg begravd där och som var hans. (Matteus 13:44) Som folk har vi gjort likadant.

Utan ögonsalva (Uppenbarelseboken 3:18) kan vi inte hitta våra glasögon. Utan sanningens lins kan vi inte förstå de rikedomar som tjänar till liv och gudsfruktan som himlen redan har öppnat för oss. (2 Petrus brev 1:3, 4) Vi behöver alla se både vår verkliga fattigdom tydligare (Uppenbarelseboken 3:17) och vår verkliga rikedom. (Kolosserbrevet 1:27)

Den dag vi tar emot de sanningar som vi redan har, kommer vi att bli de fem kloka brudtärnorna. (Matteus 25:1-13) Bröllopet var förberett men Brudgummen dröjde med att komma tillbaka. Tio brudtärnor, allesammans medlemmar i församlingen, gick ut. Alla blev trötta och somnade. Vid midnatt hördes ropet: "Brudgummen kommer!" I mörkret försökte brudtärnorna att få igång sina lampor, bara för att inse att de inte hade tillräckligt med olja. Men fem var kloka, och trots att de också hade sviktat och somnat, skruvade de upp sina lampor när budskapet hördes om att Brudgummen närmade sig. De fem som var kloka hade tillräckligt med olja. De hade

bevarat sin förbindelse med Gud och den Helige Ande hjälpte dem att vara hans sannings levande spegelbilder.

Den sista kraftansträngningen

Sanningar som getts till Guds folk kommer nu att framföras i den sista kraftansträngningen. Sinnerna har öppnats för att mer fullständigt förstå den Helige Andes roll. Äntligen är hans folk redo att samarbeta med honom. De är äntligen redo att leva Jesu liv. Till slut är de redo att vara den tredje ängelns budskap kroppsligen. När de har kapat de knutar som utgörs av falska lärosatser och Laodiceas lättsamma halv-evangelier, fylls de med den Helige Ande. Dessa återspeglar Kristi karaktär fullständigt och avger det ljus (Uppenbarelseboken 18:1) som kommer att säga till världen: "Se, er Gud!" (Jesaja 60:1-3; 35; 40:9)

Män och kvinnor som "vill se Jesus" (Johannes 12:21) kommer att se hans karaktär avspeglas i hans villiga och trofasta efterföljare. Aldrig tidigare (utom i Jesus själv) har Guds karaktär blivit så tydligt och tilldragande sedd och hörd på jorden. Hela planeten kommer att bli omskakad. När jorden utsätts för sabbats-prövningen kommer det att finnas den mest övertygande grupp vittnen för Gud som någonsin levt. (1 Johannes brev 4:8; Uppenbarelseboken 14:12)

Den bästa evangelisten är Kristi närvaro i våra ord och handlingar. Guds karaktär som återskapats i oss kommer att pröva denna generation. Harmageddon är slutet på striden mellan osjälviskhet och själviskhet.

När vi tillåter Gud att avsluta sitt verk i oss, kommer vi att ha uppnått fullkomlighet i en fallen natur, som fortfarande kan synda. Men Guds trogna barn kommer inte ens att ge efter för jaget då och då. Vi kommer alltid att

säga "Nej" precis som Jesus sa "Nej" till alla frestelser. För att besvara den sista kvardröjande frågan, om Jesus kanske var syndfri eftersom han var Gud, kommer den sista generationen att bevisa att män och kvinnor med fallen natur, utan tvivel kan leva utan att synda. Denna sista demonstration kommer att bidra till att Guds karaktär får upprättelse och bevisa att Satan har fel i alla sina onda anklagelser. Den stora striden kommer att ha nått sitt slut!

Att utveckla karaktärer för evigheten

När lärjungarna frågade Jesus: "Herre, låt oss få se Fadern, så är det nog för oss," svarade Jesus: "Så lång tid har jag varit hos er, och du känner mig inte, Filippus? Den som har sett mig, han har sett Fadern, så hur kan du då säga: Låt oss se Fadern?" (Johannes 14:8, 9) Vi är inte Kristus. Vi kommer aldrig att bli Kristus, men det är sant att vi till slut kommer att få vår Faders namn skrivet på våra pannor. (Uppenbarelseboken 14:1; 15:1-3)

Vi kommer att ha Kristi karaktär (som visade vår Faders karaktär för oss) fullkomligt återspeglad i oss. Förvisso kommer då andra, när de ser oss, att känna igen ekot av Faderns karaktär i oss. De kommer att känna sig dragna till honom för att ge honom ära. Till sist kommer det att vara sant att vi, förvandlade av vår Fader, som den sista skörden kan beskrivas som "barmhärtig och nådig, långmodig och överflödande i godhet och sanning". (2 Mosebok 34:6) Detta är inte högmod. Det är bara Gud som visar vad han kan göra med rebeller som förut var självcentrerade.

Att överlåta viljan är den skiljelinje som dras mellan Guds barn, arvingar till himlen, och de upproriska som avvisar den storartade frälsningen. I andliga ting kan

ingen människa gottgöra någon annans brist. Karaktär kan inte överföras. "Även om dessa tre män fanns i landet: Noa, Daniel och Job, så skulle de genom sin rättfärdighet bara rädda sina egna liv, säger Herren GUD." (Hesekiel 14:14) Ingen människa kan tro åt någon annan, liksom hon inte kan andas åt någon annan. Ingen människa kan ta emot den Helige Ande för någon annans räkning. Ingen kan ge någon annan den karaktär som är frukten av den Helige Andes verkningar.

Den karaktär som vi väljer att utveckla kommer vi att utveckla. Den kommer vi att ha i domen. Den kommer att vara vår till slut, när vi står ansikte mot ansikte med Jesus. Den kommer inte att kunna bytas ut då. (1 Johannes brev 3:1, 2) Idag är frälsningens dag. Idag är den dag då vi ska vandra med Kristus.

Sammanfattning

Last Generation Theology: Alla kristna i den sista tiden tror på någon version av den. Men matchar deras förståelse av den sista tiden de inspirerade skrifternas version? Tar alla varianter med det viktiga med vad den stora striden handlar om? När Guds folk kringgår syftet med den stora striden hamnar de i ett "synda och lev"-scenario. Det är förvisso också en sorts Last Generation Theology. Så alla troende som lever i den sista generationen håller fast vid något teologiskt system, fritt eller systematiskt definierat. Frågan är då: Åt vilken form av LGT har de anförtrott sitt eviga öde?

Sist och slutligen blir varje fråga en kuggfråga. Älskar du Jesus av hela hjärtat? Att leva enligt dessa sanningar och att förkunna dem, kommer att kosta något. Det finns en prislapp. Kommer vi att vara de som möjliggör att detta är den sista generationen?

Varje gång vi syndar lägger vi en röst på Satan. Men Guds egen bild ska återspeglas i mänskligheten. Guds ära och Kristi ära är involverad i att hans folks karaktär fullkomnas. Gud uppfyller urgamla löften. Bara adventister undervisar om prövningstidens slut. Inget annat evangelium tillåter det. Att lyda Guds bud genom samma sorts tro som Jesus hade, kommer att spela sin roll i det som till sist leder till det syndfria tillstånd som Adam levde i före syndafallet. Och det finns flera Enok nu i vår tid. (Hebreerbrevet 11:5) Kommer du att vara en av dem? Kommer jag att vara det?

I slutet av prövningstiden kommer Guds villiga troende barn att göra det tydligt hurdan hans karaktär är, genom ord och beteende. Oavsett omständigheterna avvisar de bestämt alla sorters tvång och påtryckningar. Det handlar om Guds sigill kontra vilddjurets märke, och kontrasten tecknas i svart och vitt. (Uppenbarelseboken kap 7 och 13) Himlen har väntat i tusentals år på denna stund. Sigillet sätts på dem som Gud för alltid kan lita på, folk som är så fast rotade i sanningen att de aldrig kommer att rubbas – de kommer alltid att säga ”Ja” till Gud. Till slut är det dags för alla, överallt, att välja. Låt oss sätta igång.

Samtalsfrågor

1. Vad har sedan 1800-talet varit Guds huvudsakliga organiserade redskap för att förkunna den tredje ängels budskap?
2. Vad är Sjundedags Adventistsamfundets uppdrag?
3. Var uppenbarar sig sanningens rena läror fortfarande?
4. Vilka krav ställer de som tror på LGT på samfundsorganisationen?

5. Har adventister redan dessa sanningar? Vad sker när man verkligen tar emot dem?
6. Varför kan karaktär inte överföras?
7. Tror alla kristna på Last Generation Theology – i en eller annan form?
8. Kommer jag, i ljuset av den tydligare förståelse av Last Generation Theology som jag nu har, att följa Jesus till en högre erfarenhet?

DEL III

Last Generation Theology i 14 punkter

Människans natur

1. Född med svagheter och tendenser till det onda

Människan var designad för att leva, inte dö. Hon var formad för att lyckas, inte misslyckas. Men vid syndafallet blev hennes natur dramatiskt förändrad så att hon föds med svagheter och tendenser till det onda. Nu har den fallna människan ingen större benägenhet att söka Gud eller hans rättfärdighet.

2. Förlorad på grund av personliga val

Män och kvinnor kommer att gå förlorade på grund av personliga val, inte för att de är födda med oordnad natur.

Meriter

3. Gud tar initiativet

Omvändelse är en gåva från Gud, som har tagit initiativet till att göra den tillgänglig för människan. Hans nåd söker efter oss redan innan vi inser vårt behov.

4. Våra gärningar ger inga meriter

Inget vi gör under vår kristna vandring ger oss den minsta merit för att vi ska bli frälsta.

Samarbete

5. Kristi karaktär avspeglas i oss

Rättfärdigande är Guds sätt att räkna människor som rättfärdiga, samtidigt som han gör dem rättfärdiga. När han förklarar att en människa är rättfärdig så är det inte någon saga han diktar ihop. Lärjungens vandring fortsätter och genom helgelsens process avspeglas Kristi karaktär fullkomligt i oss. Både rättfärdigande och helgelse är Guds verk, båda är nödvändiga och orsak till frälsning.

6. Lydnad är ett villkor för frälsning

Lydnad är både ett villkor för frälsning och ett fortlöpande krav för frälsning.

Inkarnationen

7. Jesus utgav sig själv och tog vårt fallna kött

Under sin tid på jorden lade Jesus, som varit Gud i evighet och som fortfarande var Gud, bort vissa gudomliga krafter och levde i fallet kött bland människor i fallet kött. Han kom inte till vår värld för att visa en mindre Guds lydnad inför en större Gud, utan för att som människor lyda Guds heliga lag. Han kunde ha återtagit dessa krafter när som helst, men för vår skull valde han att leva som vi gör.

8. Jesus frestades inifrån och utifrån

Det som Jesus inte tog på sig har han inte heller botat. Han tog på sig vår oordnade mänsklighet och frestades både utifrån och inifrån. Han kunde välja att synda, men valde hela tiden att inte synda. I detta avseende levde han hela sitt jordiska liv på det sätt som vi kommer att leva när vi väl har fått Guds sigill. Även efter att prövningstiden har avslutats kommer hans kraft och närvaro att

fortsätta vara med hans efterföljare. Idag ger han dem en erfarenhet av pågående och fullständig seger över synnen.

Försoning

9. Jesus utför den avslutande försoningen just nu

Jesu försoning utlovades i Edens trädgård. Hans försonande verk började med att han föddes som människa och därefter dog som vår Ställföreträdare på korset. Han uppstod från de döda och for till himlen år 31 e.Kr. för att representera oss inför Fadern, som tog emot hans offer för oss. Genom det offret kan vi ha ett rätt förhållande med Gud så snart vi tar emot hans gåva av förlåtelse och hjärtats rening. År 1844 e.Kr. trädde han in i den himmelska helgedomens andra avdelning och påbörjade den avslutande fasen i sin försoning. Idag utför Jesus den avslutande försoningen.

10. Rening i himlen är förknippad med rening på jorden

Varken Luther eller de milleritiska adventisterna som levde år 1844 slutförde reformationen eller förstod änglabudskapen i Uppenbarelseboken 14 och 18. Reningen av den himmelska helgedomen är förknippad med att människors liv på jorden renas och befrias från synd. Helgedomen renas när Gud har ett folk som har blivit så fast grundade i sanningen att de aldrig mer kommer att rubbas så att de tvivlar på honom eller låter bli att lyda något som de vet är deras plikt. Syndens störtflod som har behövt förlåtas, torkar ut. Kristus fortsätter att vara nära dem som har valt honom. Den Helige Ande ger kraft att lyda även efter att den förlåtande prästerliga tjänsten är avslutad.

Fördröjning och påskyndande

11. Att försena Jesu andra ankomst genom ett halvt evangelium

Jesu andra ankomst kunde ha inträffat under den generation som förkunnade budskapen om 1844, men samma synd som hindrade det gamla Israel från att komma in i det utlovade landet har fördröjt det moderna Israels inträde i det himmelska Kanaan. Otro, världslighet, brist på helgelse och stridigheter bland dem som bekänner sig vara Herrens folk, har hållit oss kvar i denna värld av synd och sorg så många år.

12. Att påskynda Jesu andra ankomst och anamma skördeprincipen

Himlen har gett oss möjlighet att genom helgade liv som avspeglar Kristus, påskynda Jesu återkomst. Gud kommer att vänta tills ett avsevärt antal människor har en mogen kristen karaktär. Detta är det huvudsakliga villkoret som är avgörande för sådana händelser som det sena regnet, det höga ropet, beseglingen med Guds sigill och söndagslagar. Detta påverkar den tidpunkt då världens provningstid kommer att avslutas och därmed även tiden för Jesu andra ankomst.

Den stora striden och dags att fatta beslut

13. Den Store Läkarens karaktärsvittnen

Evangeliet handlar först och främst om att berätta sanningen om Gud som vår Bästa Vän, och är inte bara ett juridiskt utlåtande. Han bryr sig mer om att bota oss än om juridiska uttalanden. I den stora striden berättar hans karaktärsvittnen historien om sin befrielse.

14. Dags för jorden att bestämma sig

Trots tidigare brist på underkastelse tror vi att Gud är redo att verka genom ett folk som omvänder sig. Han använder sjundedagsadventister för att förbereda dem som är villiga för att bli förvandlade. Vi behöver inte lägga till någon ytterligare trospunkt för att lära ut LGT. När adventister anammar de sanningar som de redan har kommer de att bli de fem kloka jungfrurna. Adventisternas sanningar som sätts i brand av Anden kommer att avge det ljus som kommer att förkunna för världen: "Se, er Gud!" Guds karaktär kommer att uppvisas på ett tydligare och mer tilldragande sätt genom Kristi efterföljare, än vad som någonsin tidigare skett på jorden. Det kommer att bli dags för alla, överallt att bestämma sig.

Resurser

www.LastGenerationForChrist.org

www.GreatControversy.org

www.GodForGod.com

Böcker och broschyrer publicerade av GCO Press:

Cleanse and Close:

Last Generation Theology in 14 Points

(Bok, 159 sidor) av Larry Kirkpatrick

The Will: His Power, Your Choice

(Häfte, 52 sidor) av Dennis Priebe

The Last Generation

(Häfte, 48 sidor) av M.L. Andreasen

Opportunity of the Century

(Häfte 48 sidor) av Herbert E. Douglass

1973 and 1974 Annual Council Appeals

(Häfte, 44 sidor) av Sjundedagsadventisternas Generalkonferens

KONTAKTINFORMATION

Postadress:

GCO Press

PO Box 1011

Ukiah, CA 95482

E-postadress:

dannystrever@gmail.com

Telefon:

Kontor: (707) 462-3080

Mobil: (805) 729-1754